

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE”

Anul XVII.

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE

No. 11.

CUPRINS:

Ziua Colportajului
Influența literaturii creștine
Aducem oamenilor o comoară
Influența colportajului
Literatura noastră
In căutare după lumină
Cercul Părinților
Școala din Paradis
Collonges — Camerun
Zile de înălțare
Raportul Adunării Generale
a Conferinței Moldova
de Nord
Raportul Adunării Generale
a Conferinței Moldova
de Sud
Raportul Adunării Generale
a Conferinței Muntenia
de Est
Raportul Adunării Generale
a Conferinței Muntenia
de Vest
Raportul Adunării Generale
a Conferinței Banat-
Crișana-Maramureș
Pagina gospodarului
Adormiți în Hristos
Anunț
Cursul de Lectură pentru
anul 1938
Inștiințare
Mari reduceri!!
Diverse

Ziua Colportajului

6 Noembrie 1937

PROGRAM

Dimineața

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Lectură: „Influența literaturii creștine”
Poezie
Lectură: „Aducem oamenilor o comoară”
Rugăciune specială
Colectă pentru Fondul Colportajului
Apel în vederea angajării în lucrarea de colportaj
Cor
Cântare de închidere
Rugăciune.

După amiază

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Lectură: „Influența colportajului”
Muzică instrumentală
Lectură: „Literatura noastră, un apel
pentru răspândirea ei”
Rugăciune specială
Apel în vederea angajării în lucrarea de colportaj
Cor
Cântare de închidere
Rugăciune.

Notă. — Ținem prin aceste rânduri să rugăm pe cei cari vor avea de condus această oră, ca să împartă din vreme materialul hotărît pentru această zi. Prin cuvinte calde și pline de însuflețire să fie prezentată înaintea membrilor însemnătatea lucrării de colportaj cum și privilegiile mărețe pe cari le au aceia cari iau parte la această lucrare de primul rang.

Vă rugăm să stăruim ca în Sabat dimineața să se orânduiască a se face o

colectă, și înainte de strângerea ei, cineva să fie însărcinat a vorbi câteva cuvinte în legătură cu aceasta.

Faceți un apel stăruitor ca în această nobilă lucrare să se angajeze cât mai mulți. Avem o literatură atât de bogată, frumoasă și plină de adevărurile cele mai sublimе, care așteaptă să fie dusă la oameni.

Departamentul publicațiilor

Influența literaturii creștine

„Domnilor, aruncați un ziar”. Aceasta era cererea în cor a micilor olteni înșirați pe marginea căii ferate, către călătorii trenului care pilotând încetinise mer-sul.

„Dar ce să faci cu ziarul, băiete” in-trebai pe unul din ei.

„Să-l citesc, domnule”. Același răspuns l-au dat și ceilalți pe cari i-am întrebat.

La cererea micilor olteni unii călători au răspuns bucurosi aruncând ziarele lor. Am luat și eu una din frumoasele noastre reviste din Campania de Toamnă pe care am aruncat-o în mijlocul unui grup de tineri, cari stăteau cu mâinile întinse gata să o prindă. Cred că au apucat-o mai înainte de a cădea pe pământ.

Scena era foarte mișcătoare. Acolo în mijlocul câmpiei, în satele lor la mare depărtare de orașe, și în imposibilitatea de a procura o bună literatură care să le satisfacă dorința sufletului după cu-noștințe bune, au descoperit acești tineri un mijloc. Păscând vitele în apropierea căii ferate, sau lucrând chiar în tarinile lor, la culesul porumbului, la trecerea trenului își lasă lucrul și vin să ceară călătorilor cel puțin gazetele pe cari ei nu le mai folosesc. Fratele cu care că-lătoream împreună, îmi spuse: „Lată că poporul nostru are gustul de a ceti”.

La fel cu aceștia mai sunt încă multe alte mii de tineri dornici de a ceti o bună literatură. Eu cred iubiți frați, că aceasta este chiar lucrarea Spiritului Sfânt care pregătește calea înaintea noastră.

În timp ce priveam pe acești tineri cu câtă sete așteptau să primească o foaie de ziar, o mare povară am simțit pe inima mea. Vedeam în ei mulțime de alți tineri și tinere însetați și înfomețați după adevăr, dar cari neștiind de unde să-l caute, își potolesc setea și foamea cu tot ce le cade în mână, fie bun sau rău. Înainte ca literatura rea și dăună-toare să influențeze aceste inimi fragede, e bine ca să folosim ocazia ducându-le Cuvântul Vieții, care să-i îndrepte spre Domnul Hristos și împărăția Lui. Din harul Bunului Dumnezeu avem în casa noastră de editură cărți minunate de bune și potrivite pentru toate vârstele și cari pot răspunde la toate întrebările cu pri-vire la mântuirea sufletului. Dar cărțile noastre cari cuprind solia trebuie să fie puse neîntârziat în mâinile poporului, mai înainte de a fi prea târziu. Este cunos-cută puterea de influență a cărților bune. În multe cazuri numai cetirea unei sin-gure cărți a schimbat cu totul viața multor oameni, hotărându-i pentru o via-ță mai bună și încrezătoare în Dum-nezeu. Aceasta o dovedește cu prisosință experiența fraților evangheliști cu cărți.

Unul dintre acești frați a prezentat cartea „Parabolele Domnului” într-o fa-milie a unui domn. Acesta refuză cum-părarea cărții și căuta să facă greutăți fratelui nostru. Între timp soția acestuia intră în cameră și aflând despre ce este vorba, spuse soțului: „Dragă, eu am cetit această carte la o prietenă a mea și mi-a plăcut foarte mult. De atunci eu am strâns mereu bani ca să-mi cumpăr un asemenea exemplar. Te rog să-mi completezi ceea ce-mi lipsește ca să o pot cumpăra chiar acum”. Soțul i-a îm-plinii dorința și doamna cumpără cartea. Sperăm că această carte va face lucrarea cea bună în inima acestei femei.

Un frate predicator ne istorisește, că acolo unde mai înainte frații noștri evan-gheliști cu cărți au lăsat literatura noastră, se poate face acum o bună lucrare de evanghelizare și câștigare de suflete, deoarece cărțile au prețuit calea. Acolo unde nu există literatura noastră, efor-turile pentru evanghelizare trebuie să fie mai mult decât dublate.

Un frate evanghelist cu cărți ne spune că în câmpul unde dânsul lucrează, ca rezultat al literaturii răspândite în ul-timul timp, are peste 30 de prieteni cari cercetează adevărul.

Evangheliștii noștri cu cărți duc lumii o solie care are puterea de a-i libera pe cei robii din vicile lor rele.

Doi frați au ajuns la un bătrân care trăgea din luleaua sa lungă. Fiul său care cumpărase deja o carte îl îndemna ca să comande o Biblie, dar el obiecta că nu are bani, la care colportorul răs-punse:

- Dvs nu aveți bani din cauza dia-vo-lului care se ascunde în luleaua dvs.
- Nu mă pot scăpa de ea.
- Dacă credeți în Hristos, El vă poa-te da biruința.
- Cum?
- Trebuie să alegeți între diavolul care vă ține în robie și Hristos care vă face liber.

Bătrânul povesti atunci că fumează încă dela vârsta de 13 ani și că a fumat fără întrerupere timp de mai bine de 50 de ani. Colportorul i-a făcut atunci o socoteală pentru a-i arăta că a ars în pipa lui o bogăție de 540.000 de lei. În cursul acestor ani, povesti bătrânul că el ar fi vrut să fie liberat de acest viciu, dar că un demon care se ascunde în această pipă îl zice fără încetare: „Dăi...! dăi...”.

Inima bătrânului fu mișcată și el în-trebă din nou cum poate obține biruința. Colportorul răspunse: „Trebuie ca de astăzi să luați hotărârea de a părăsi tu-tunul și de a urma Mântuitorului”.

- Cum pot face aceasta?
- Hotărâți-vă ca începând de astăzi,

cu ajutorul lui Dumnezeu, să nu vă mai atingeți de tutun și spargeți luleaua.

Bătrânul se gândi câteva clipe și apoi zise cu hotărâre: „Bine”. Și chiar în aceeași clipă făcu pipa în bucăți. Prin Harul lui Dumnezeu a rămas credincios la hotărârea lui. El era recunoscut în toată regiunea ca un fumător învechit și ca unul care nu era văzut niciodată fără de pipă.

Câteva săptămâni mai târziu, într-un alt sat, la o distanță de 25 de kilometri oamenii au întrebat pe colportor: „Dvs. sunteți acela care ați vândut cărți și ați reușit să convingeți pe bătrân de a nu mai fuma?”

„Două luni mai târziu colportorul re-veni ca să viziteze acel sat. Sosind, ob-servă un grup de copii care îl priveau și cari vorbeau de cărți și de bătrân. Colportorul întrebă dacă a început să fumeze. „Din contră, răspunseră copiii, el merge pretutindeni și spune tuturor oamenilor cari fumează: „Dacă nu pără-siți tutunul, veți arde în iad ca tutunul din pipa voastră”.

Iubiți frați, noi toți avem o mare răs-pundere față de cărțile puse nouă de Dumnezeu la îndemână, prin casa de editură. Cu ocazia cursurilor pentru evan-ghelizarea cu cărți ce le-am avut în le-gătură cu Conferințele din anul acesta, am observat cu bucurie cum mulți tineri s'au hotărât pentru lucrarea de primul rang. Avem astăzi toți câmpuri unde, așa cum spune și Spiritul Profeției, ar trebui să avem în loc de unu, o sută de lucrători. Noi credem că cei mai buni dintre tinerii cari sunt azi în Comunită-țile noastre, se vor hotărî pentru această frumoasă lucrare. Către aceștia Spiritul Profetic zice: „Nu există nicio carieră care ar face posibil tinerilor ca să tragă foloase mai mari. Toți cari intră în lu-crarea de evanghelizare sunt mâna de ajutor a lui Dumnezeu. Ei sunt conlu-crători cu îngerii; mai mult încă, ei sunt uneltele omenești prin cari îngerii își îndeplinesc lucrarea”. — „Educație”, p. 260.

Cu această ocazie atragem binevoita-rea atenție a fraților și surorilor noastre asupra colectei pentru fondul de ajutor al fraților evangheliști cu cărți. Cu cât lucrarea e de mai mare preț, cu atât trebuințele de tot felul sunt mai mari. Credem că frații noștri cari nu pot merge să activeze în această lucrare, vor fi bucu-roși să o sprijine din toată inima, prin darurile lor bogate cari vor fi co-lectate cu această ocazie.

Facă Bunul Dumnezeu ca multe din sufletele câștigate prin această lucrare, să strălucească ca stelele în coroanele celor cari au sacrificat și sprijinit din inimă această lucrare de primul rang.

N. Gheorghiuță

Aducem oamenilor o comoară

Editura noastră din India, în unul din rapoartele sale din ultimul timp, arată valoarea scrierilor noastre și răspunderea care zace asupra poporului lui Dumnezeu. Iată o parte din acest raport:

„Oamenii din lume privesc cărțile și scrierile noastre ca o chestiune interesantă și aducătoare de câștig. Astăzi s'au oferit patru bărbați din lume ca agenți pentru editura noastră. De sigur că răspunsul nostru a fost că această chestiune este deja aranjată și că avem reprezentanții noștri. Eu mă întreb, dacă oare colportorii noștri chiar numai din punctul de vedere comercial apreciază destul de bine lucrarea lor?

„Apoi să observăm că fiecare regiune incredințată unui colportor, reprezintă un *district* cu posibilități nemăsurate de a lucra pentru salvarea de suflete. Prin dem noi ocaziile cari ni se oferă neînțetate și ne aratăm noi atât din punct de vedere comercial cât și din punct de vedere evanghelistic demni de chemarea noastră?”

La aceste întrebări importante trebuie să mai adăugăm o întrebare: Apreciem noi valoarea nemăsurată a publicațiilor noastre? Putem cuprinde noi cu mintea însemnătatea și adâncimea influenței pe care o au asupra lumii?

Acum câțiva ani un înalt demnitar al bisericii romano-catolice a dat oarecari avertizări față de pătrunderea Adventismului. El descria dibăcia colportorilor noștri în a pătrunde în familii și în a câștiga încrederea. El arăta partea atrăgătoare a cărților noastre și încheia astfel: „Acela care începe să citească aceste cărți simte foarte curând necesitatea de a ceti mai mult din ele și se va lăsa ușor sedus de aceste scrieri. Este puțină nădejde pentru acela care citește aceste scrieri. El va fi curând tras de parte de biserică”.

Un preot sicilian interzicea dobândirea și citirea scrierilor noastre, și pentru a deștepta teamă adăuga: „Acești eretici presară niște praf printre pagini. Toți cari răsfoiesc aceste pagini respiră acest praf și ca urmare îi influențează ca să primească aceste învățături rătăcite”.

Este adevărat, noi posedăm cea mai bună literatură din lume. Ea conține într'adevăr un praf, un leac sigur contra răului care duce omenirea la pierire. Praful acesta este *puterea adevărului*, care adapă sufletul insetat după dreptate și iertare, luminează pe aceia cari umblă în întunecul superstiției și al rătăcirii, liberează pe prizonierii păcatului, mângâie pe cei întristați, dă alinare celor suferinzi, ridică pe cei descurajați, întărește pe cei cu inima zdrobită, pune în locul neliniștii acestei vieți bucuriile și pacea cerului, și face din colportorul credincios un sol al luminii și al vieții. Nu este de mirat dacă sufletele sincere

sunt așa mult atrase de paginile luminate de razele soarelui dreptății.

Nimeni nu-și dă seama cât de departe ajung valurile acestei lucrări de binefacere. Unul dintre conducătorii noștri îmi scria nu de mult următoarele: „La trecerea mea dela insula Trinidad spre continentul Sud-American am întâlnit pe vapor o franceză care citea într'una din cărțile noastre noi, intitulată 'Notre Epoque' sau 'Au Seuil de Temps Nouveaux', pe care o cumpărase de curând la Nizza. Ea se afla în drum spre Guyana franceză. După cât mi-a spus aprecia foarte mult această carte. Cine știe ce succes va aduce această carte vândută de un colportor în Franța și care se ducea acum într'o țară depărtată unde noi încă nu avem niciun lucrător”.

O putere dinamică și care face minuni se ascunde în cărțile noastre. Un tânăr zarzavașiu folosea diferite reviste pentru împachetarea marfei lui. Într'o zi, pe când vroia să împacheteze o varză într'una din revistele noastre, care era acum murdară și învechită, privirea lui căzu peste câteva cuvinte cari i-au atras atenția. El a despacketat marfa din nou ca să păstreze paginile cari erau atât de interesante. Niciodată încă nu cetise așa ceva. El căută să mai găsească la diferite chioșcuri și prăvălii câteva exemplare, dar în zadar. Chiar în centrul orașului cercetările lui rămăsesse zadarnice. El a aflat numai că o revistă asemănătoare fusese vândută în câteva restaurante și alte localuri publice. În fine a venit într'o librărie unde proprietarul se oferă să scrie personal către editură. El lua paginile mototolite dela tânărul acela și găsi acolo adresa societății noastre de tractate. Câteva zile mai târziu am primit o scrisoare la editura noastră din partea tânărului zarzavașiu care trimitea și banii pentru abonament la revistă. Curând după aceasta a venit o altă scrisoare prin care comanda o carte. Apoi printr'o altă scrisoare cerea să-i trimitem alte scrieri. Atunci adresa lui a fost dată unui lucrător biblic care s'a pus în legătură cu acest suflet ce căuta după adevăr. Câteva luni mai târziu tânărul se adăuga poporului care păzește poruncile lui Dumnezeu.

Revista aceea veche și mototolită își îndeplinesc scopul.

„Nu vă veți putea închipui niciodată cât de mult bine a făcut revista Dvs în familia noastră”, spunea odată o mamă către unul din colportorii noștri. Ea îi povestea că fiica sa, elevă a unei școli superioare își făcuse un obicei rău de a fuma țigări. În zadar încercase părinții să abată pe fiică dela această patimă rea. Însă revista cumpărată de mamă dela colportor conținea un articol despre efectele cele rele ale tutunului. Când ea află cât de nesănătoasă este întrebuințarea tutunului pentru organism, încetă cu

fumatul, lucru ce deșteptă o mare bucurie în inimile părinților.

Un tractat despre Sabat căzuse în mâna unui băștinaș din Africa centrală, care știa carte. El începu să păzească porunca a patra și aduse și tribului său lumina primită. După un scurt timp 200 de concetățeni de ai lui au ținut Sabatul împreună cu el.

Acum nu de mult o soră tânără și bolnăvicioasă a vândut un exemplar al cărții noastre „Daniel și Apocalips”. Această carte fusese timp de 40 de ani un martor tăcut față de succesul neîntrecut, că peste 12.000 de suflete răs-pândite pe două continente au fost câștigate la adevăr prin ea.

Dacă am putea trage vălul la o parte, am vedea că șirul de astfel de exemple cari sunt amintite mereu s'ar face tot mai mare. Serviciul plăcut și binecuvântat al cărților noastre cere astăzi bărbați și femei capabile cari sunt gata să se jertfească fără rezervă pentru această ramură a lucrării. Iubiți frați și surori, timpul fuge. Vocea lui Dumnezeu ne cheamă. Să plecăm fără șovăire pentru a duce lumii marele tezaur cuprins în scrierile noastre.

F. Charpiot

Influența colportajului

Din primele începuri ale mișcării advente, presa a fost unul din mijloacele cele mai puternice pentru răspândirea întregii solii îngerești în lumea întreagă. În cele mai multe cazuri publicațiile noastre au deschis drumul spre câmpuri noi. De multe ori s'a întâmplat că revistele și tractatele noastre și-au găsit intrarea într'o țară unde mai înainte încă nu pășise niciun misionar. Aceste scrieri au semănat sămânța adevărului în inimile oamenilor și prin aceasta s'a deșteptat un interes, având ca urmare chemări adresate nouă pentru misionari. De obicei colportorul temător de Dumnezeu este primul care aduce solia în ținuturi noi și neumblate până acum. Cu scrierile lui cari mărturisesc despre adevăr el înaintează până în colturile cele mai îndepărtate ale lumii. Ori unde își îndreaptă pasul el seamănă sămânța Evangheliei. Multă din această sămânță cade pe pământ bun de unde apoi răsare sub influența Duhului lui Dumnezeu și aduce roade pentru împărăția lui Dumnezeu. În birourile Conferințelor și Misiunilor noastre vin mereu scrisori cu cereri după lucrători, trimise de grupe cari au fost

interesate prin lucrarea unuia dintre colportorii noștri.

Acum câteva luni când am fost în Madagascar am vizitat și o grupă de credincioși noi câștigați pentru adevăr prin lucrarea unui colporteur credincios. Cei mai mulți dintre ei păzise Sabatul și se pregătise pentru botez. De asemenea ei făcuse planuri pentru construirea unei capele și strângerea de mijloace.

Câteva zile mai târziu, luând parte la ședința comitetului acestui câmp misionar, fratele Bénézech, conducătorul Misiunii ne-a cetit niște scrisori dela două grupe de persoane interesate cari cer cu multă stăruință un lucrător. Aceste grupe, din cari una se găsește la coasta de vest și cealaltă la coasta de nord au o depărtare de 1000 km între ele și sunt la sute de kilometri de lucrătorul sau Comunitatea cea mai apropiată. Niciun predicador al Adventiștilor de Ziua Șaptea nu a predicat vreodată mai înainte Cuvântul lui Dumnezeu în aceste localități. Colportorii au semănat sămânța și au deșteptat interesul. Domnul să binecuvinteze pe colportorii noștri credincioși!

Dela mica insulă portugheză St. Thomas de pe coasta de vest a Africei, unde unul din colportorii noștri din Portugalia a vândut acum un an un număr oarecare de cărți, primim scrisori cu vestea că 30 de suflete se adună regulat în fiecare Sabat ca să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Ei au început chiar să ne trimită zecimea și darurile lor. Și acum ei ne roagă stăruitor să le trimitem un misionar care să-i învețe temeinic, să-i boteze și să-i organizeze ca Comunitate. În felul acesta stindardul Prințului Emanuel a fost din nou ridicat pe o insulă de un colporteur.

Am putea aminti nespun de multe cazuri cari arată influența colportorilor și a scrierilor noastre. Mulțumire fie adusă lui Dumnezeu pentru acești bărbați și femei credincioase cari s'au consacrat Lui și privesc această datorie sfântă ca scopul vieții lor. Bunul Dumnezeu să-i sprijine în eforturile lor pentru sufletele cari se pierd, să-i binecuvinteze și să le dea mult curaj.

Cea mai mare nevoie a lumii frământate și desnădăjduite din timpul nostru este tocmai șolia cuprinsă în zilele noastre. Nu se găsec oare în rândurile noastre încă mulți frați și surori cari ar răspunde cu bucurie la chemarea lui Dumnezeu și să intre în această ramură a serviciului? Este adevărat că aceasta însemnează multe sacrificii și greutăți pe acest pământ dar va aduce o răspărire bogată aci cât și în veșnicie.

A. V. Olson

Literatura noastră

Intenția mea este să vă fac a vă da seama ce lucruri mari poate face Dumnezeu, dacă un popor este zelos în împlinirea scopului principal al vieții lui — anume de a mărturisii pentru Hristos și a răspândi Cuvântul Său.

Petru și Ioan au avut greutăți pentru că au mărturisit pentru Hristos. Din cauza aceasta ei au înălțat următoarea rugăciune: „Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, că putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala”. Apoi raportul spune mai departe: „Toți s'au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală”. Nici oamenii și nici demonii nu pot opri o lucrare ce se face într'un astfel de spirit. Și de acest spirit au nevoie Comunitățile noastre în timpurile de astăzi.

Când pe timpul apostolilor a izbucnit o persecuție contra Comunității din Ierusalim, toți membrii au fost răspândiți. Dar pe drumul lor și pretutindeni unde au ajuns ei, n'au încetat să predice și să mărturisească despre credința lor, căci în Faptele 8, 4 cetim: „Cei ce se împărtășeau mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul”. Și în Faptele 8, 6—8 ni se spune ce succes a avut această mărturie depusă cu mult curaj și înflăcărare.

Avem nevoie de o reînsuflețire a zelului misionar, cum îl găsim la credincioșii primei biserici, și de botezul Spiritului Sfânt ca în ziua Cincizecimii, spre a mărturisii pentru Hristos în același fel puternic cum se făcea atunci. Și Domnul va însoți o astfel de mărturie cu semne și minuni, cum făcea pe vremuri.

În zilele acelea ei au depus o mărturie printr'o vieată sfântă și prin gura lor. Aceasta este de preț și pentru timpul nostru. Dumnezeu mai cere și astăzi dela copiii Lui să ducă o vieată sfântă și să fie martori credincioși prin cuvântul gurii lor.

Dar astăzi noi posedăm un mijloc minunat, care ne ajută în mărturisirea noastră pentru Domnul și pe care nu-l aveau primii creștini. Ei n'au avut Biblii, tractate sau cărți pe cari să le dea oamenilor. Arta tiparului nu se cunoștea încă atunci. Eu mă întreb dacă noi suntem conștienți, ce putere minunată avem în frumoasa noastră literatură la care ne-a ajutat Domnul. Știu că încă nu ne-am făcut o idee reală despre aceasta. Nici nu putem. Dar putem să folosim literatura, lucru ce-l facem. Și dacă o folosim cum trebuie Dumnezeu dă binecuvântarea Lui prin „minunile și semnele mari” cari se vor face. El se folosește de noi ca să pună pe acești soli muți în mâinile femeilor și bărbaților cari se găsec pe drumul ce duce la pierzare. Dacă facem aceasta, Dumnezeu lucrează minuni prin ele.

Pretutindeni pe lume Dumnezeu lucrează continuu prin literatura răspândită. În fiecare țară și la toate popoa-

rele, indiferent de deosebire de rasă, culoare, limbă și religie, influența scrierilor pline de adevăr este aceeași. Prejudiciile sunt înlăturate, piedeci îndepărtate, păreri schimbate, mintea este luminată, credința este întărită, inimi sunt mișcate și suflete sunt reînscute pentru împărăția lui Dumnezeu când Spiritul lui Dumnezeu vorbește prin paginile scrierilor noastre oamenilor la cari ele sunt aduse pentru a fi folosite în acest scop.

Este cu neputință să pricepem ce putere uimitoare și dinamică zace în cuvântul scris. Dar nici nu este nevoie. Noi trebuie să credem aceasta și trebuie să fim credincioși în răspândirea scrierilor acolo unde Dumnezeu poate să desfășoare puterea lor pentru câștigarea de suflete. Aceasta este datoria noastră, răspunderea noastră, însărcinarea noastră. Dumnezeu va face celelalte. Și cât de mare este bucuria când putem să vedem ce a făcut Dumnezeu.

Un Evanghelist protestant cu numele Imid, a călătorit prin orașul Nicomedia din Asia Mică. În timpul șederii sale scurte el a lăsat la un străin o scriere religioasă. Când după 17 ani s'a reîntors în acest oraș el găsi aci o Comunitate de peste 40 de membri cari se adunau regulat și afară de aceasta încă 200 de prieteni interesați de adevăr. Și toți aceștia au fost câștigați printr'un singur tractat.

În China au luat ființă opt Comunități numai prin tractate.

În India un European dăduse unui cerșetor o haină învechită. În buzunarul acesteia el găsi o parte a Noului Testament și 8 sau 9 tractate. Astăzi în orașul acela unde trăiește acel cerșetor numai există niciun idol, toate templele stau deșerte și toți locuitorii orașului s'au alipit credinței creștine.

În Brazilia s'au ivit patruzeci de păzitiori ai Sabatului, oameni foarte zeloși, dar cari n'au văzut niciodată vreun predicador, ci au cunoscut lumina adevărului numai din scrieri.

Da, este o vieată în sămânța aceasta răspândită pretutindeni. Și să luăm bine aminte că vieată este în sămânță și nicidecum în acela care o seamănă. Chiar oameni necredincioși au semănat din această sămânță, fără să vrea, dar ea a răsărit și a adus roade.

Cineva a numit această sămânță „nemicitorul neghinei” și ea este într'adevăr un nemicitor divin. Noi o aruncăm pretutindeni și prin aceasta ajutăm ca „nemicitorul de neghină” să-și poată începe lucrarea și astfel sămânța cea bună să răsărară. Suflarea Duhului o duce încoace și încolo peste tot pământul. Ea se așează și transformă sufletul omensc după vieată care este în ea. Un mare seceriș se pregătește. Ce mare privilegiu este

1 Decembrie 1937 —

31 Ianuarie 1938

96^{lei} Semnele Timpului
Amicul Tinerimii
Sfetcnicul Vieții

deci să fii ales de Dumnezeu ca sămănător al unei astfel de sămânțe.

Noi fim o sămânță minunată în mâinile noastre. Cuvântul tipărit nu se mișcă și nu se latină niciodată. Nu fuge niciodată și nu este laș. Nu-și schimbă niciodată părerea și nu se lasă cumpărat cu nimic în mărturia lui. Niciodată nu obosește sau să fie trudit. Nu pierde niciodată curajul sau bunăvoința. În toate împrejurările și chiar în situațiile cele mai grele nu se lasă abătut de a spune mereu unul și același lucru.

Cât de ușor pot fi transportate scrierile! Ele pot fi expediate pentru costul cel mai redus. Ele pot fi răspândite cu cea mai mare ușurință. Ele pătrund ori unde, și iubiți frați și surori, aveți grijă ca să ajungă printre oameni și apoi observați lucrarea lor minunată condusă de Dumnezeu.

Și cum lucrează ele! Nu încetează niciodată. Ele lucrează chiar atunci când noi dormim. Noi trebuie să ne întrerupem activitatea și să ne reinnoim puterile, să ne hrănim și să ne odihnim. Dar ele n'au nevoie de aceasta. Continuu ele își indeplinesc datoria, zi și noapte, vară și iarnă. Ele nu se lasă oprite prin refuzuri. Ele nu se simt ofensate prin nimic. Ele nu își pierd deloc răbdarea. Ele nu reproșează. Ele își fac datoria spunând mereu unul și același lucru. Oamenii pot să se supere și să le arunce, dar aceasta nu le pasă. Ele își continuă activitatea lor de martori, și nu se retrag niciodată, nici nu tăgăduesc vreodată și nici nu se schimbă vreodată. Poate noi de multe ori nu mai putem să ne împlinim serviciul din cauza vârstei înaintate, dar ele activează mereu, chiar dacă noi vom fi deja morți.

Este o lucrare plină de binecuvântări să semeni această sămânță. Să fim credincioși și să lucrăm cu mult zel în această lucrare. Să o purtăm pretutindeni în toate țările. Să nu obosim și să nu încetăm niciodată în săvârșirea acestei lucrări frumoase.

Cuvântul tipărit este un vizitator pe care îl primim în casă. El rămâne acolo. Poate nouă nu ni se dă voie să intrăm, dar lui nu i se închide ușa. Imediat își începe lucrarea. Influențează pe om atunci când acesta este în cea mai bună dispoziție, deoarece îi vorbește numai atunci, când el îl citește. Cum se luptă cu spiritul lui, pătrunde în inima lui și nu cedează niciodată până ce i se predă! Apoi se duce la un altul și începe din nou să depună mărturie și să-și facă neîncetat lucrarea lui de câștigare de suflete pentru Dumnezeu.

Scrierile ajung la acei oameni pe cari noi niciodată n'am putea să-i ajungem, cari nu ne-ar asculta niciodată și nu ar putea fi câștigați prin nicio altă metodă sau vreun alt mijloc. Ele se duc după acei cari nu vizitează nicio adunare, cari nu ne-ar da voie să intrăm în casele lor și cari nu ar primi nimic din tot ce am

spune noi. Într-adevăr cuvântul tipărit este pentru unii oameni singura ocazie pe care o au de a afla ceva despre mântuire și viața veșnică.

Patru oameni necredincioși au primit odată un tractat despre inspirația Bibliei. Toți patru s'au convertit și s'au făcut predicatori. O femeie a dat odată la doi artiști niște broșuri religioase. George Lorimer, unul dintre ei a fost prin aceasta determinat să viziteze biserica și s'a convertit. El a studiat teologia și a devenit preot la una din cele mai mari biserici evanghelice din Boston. Prin influența lui Russell B. Conway a fost câștigat pentru serviciul de predicare. El a devenit unul din cei mai mari vestitori ai Evangheliei și primul predicator al mării biserici baptiste din Filadelfia. Toate faptele bune pe cari le-au făcut acești oameni ai lui Dumnezeu se datoresc tractatelor cari le-au fost înmăunate odată.

Nimeni nu poate arăta vreodată influența cea bună a literaturii religioase în toată lărgimea ei. Ajunge până în veșnicie. Luther a scris o broșură despre epistola către Galateni. Aceasta a căzut în mâinile lui John Bunyan. Ea l-a convertit. Bunyan a scris „Călătoria creștinului”. Afară de Biblie, această carte este cea mai mult răspândită. A fost tradusă în multe limbi. Nu de mult s'a scos a 13-a traducere în unul din dialectele africane. În felul acesta broșura lui Luther mai influențează și astăzi oamenii din întreaga lume.

Dar nu numai pe terenul spiritual stau succesele cuvântului tipărit. El influențează de multe ori politica și guvernele și este în multe rânduri pricină a mari schimbări în treburile omenirii. Să ne gândim la tânărul francez, care a fost rănit la asedierea orașului Saint-Quentin și dus într'un spital. Acolo o persoană necunoscută i-a pus un tractat pe pat. El l-a citit și s'a convertit. Monumentul lui stă astăzi în fața bisericii consistoriale din Paris. Il vedem acolo cu o Biblie în mână — este Amiralul Coligny — conducătorul reformației din Franța.

Dar tractatul își mai continuă lucrarea

lui. Ingrijitoarea Amiralului Coligny a fost o călugăriță catolică. Cu o inimă căită ea aduse tractatul stareței, care s'a convertit prin el și a trebuit să fugă în Franța. Ea s'a refugiat în Palatinat, a făcut cunoștință cu un tânăr Olandez, s'a căsătorit cu el și influența pe care a exercitat-o asupra lui a adus o schimbare pentru întregul continent european, deoarece soțul ei a fost Wilhelm de Orania, luptătorul pentru libertatea politică și religioasă și pentru protestantismul în Țările de Jos.

Iubiți frați și surori, nu neglijați un mijloc atât de puternic spre bine, ca literatura religioasă. Duceți-o printre oameni și observați cum Dumnezeu câștigă suflete prin ea, schimbă caracterul și sgduie lumea.

B. Haynes

In căutare după lumină

Lucrătorii noștri din Misiunea lacului Titicaca fac multe feluri de experiențe. Unii se lovesc de o împotrivire dărză și au de suferit persecuții din partea unora, dacă lucrează pentru Indienii săraci și călcați în țărână. Alții constată cu plăcere că nu mai sunt persecutați și preoții se arată foarte amabili și dovedesc un interes deosebit pentru lucrarea noastră. În cele ce urmează cităm experiența fratelui Merardo, pe care a povestit-o la adunarea lucrătorilor la Juliaca, Peru.

„Intr'o zi veni la biroul nostru un preot catolic și întrebă cam timid dacă poate să vorbească cu șeful Misiunii. I-am spus că nu este prezent dar l-am întrebat dacă n'aș putea să fac ceva pentru el. El ceru atunci una din cărțile noastre. După ce i-o vândusem, el s'a interesat dacă mai avem și alte scrieri. Înainte de a părăsi biroul nostru el cumpărase pentru 60 de soli (adică 5.400 de lei) cărți și reviste și făcuse un abonament pentru un an la revistele 'El Atalaya' și 'El Auxiliar de la Escuela Sabatica' (Gazeta Slujbașilor din limba spaniolă). Acum el este abonat de doi ani la aceste reviste”.

N. P. Neilsen

Angajații Editurii noastre împreună cu frațele și sora Andross, cu ocazia trecerii dânsilor prin București.

CERCUL PĂRINȚILOR

Program pentru luna Noembrie

Cântare
Rugăciune
Notă
Meditație
Studiu: „Școala din Paradis”
Experiențe
Rugăciune
Inchidere.

Notă.— Iată al treilea program pentru Cercul Părinților.

Imi place să cred că în întinsul țării, părinți și frați — dornici de a salva copiii și familiile adventiste — se strâng laolaltă în aceste Cercuri ale Părinților și studiază aceste programe, iar după aceea se roagă mult la Dumnezeu pentru copiii lor.

În curând vom ruga pe frații predicatori să ne comunice câte astfel de Cercuri funcționează în câmpul dâșilor și cu ce rezultat.

Rugăm stăruitor să ni se comunice experiențele făcute în această direcție, experiențe pe cari le vom publica spre folosul altora și lauda lui Dumnezeu. Ru-

găm de asemenea să se recomande cartea „Educație” și aceste programe persoanelor cari se ocupă cu educația copiilor.

Primim orice sugestii bune în această privință. Dumnezeu să binecuvinteze pe părinți și copii, dându-le o singură inimă în Domnul Hristos.

Secretar la Dep. Educației
Victor Diaconescu

Meditație

„Căci eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Abraam ce i-a făgăduit”. Gen. 18, 19.

Știu că are să poruncească — Ce însemnează a ști să poruncești ca Abraam casei lui?

1. În primul rând însemnează a ști să-ți poruncești ție — și a merge înainte cu exemplul.

2. În al doilea rând — a câștiga la această cale inima copiilor.

3. În al treilea rând — a rămâne nestrămutat în hotărârile tale.

Școala din Paradis

(Din cartea „Educație”)

1. Care a fost prima școală întemeiată pe pământ?

Răspuns: „Pentru ca să dea o idee clară despre principiile Sale, fusese întemeiată o școală model în Eden, căminul primilor noștri părinți”. Pag. 18.

2. Care era clasa, care era cartea, cine era profesorul și cine erau elevii?

Răspuns: „Paradisul era clasa, natura era cartea, Creatorul însuși era profesorul și părinții neamului omenesc erau școlarii”. Pag. 18.

3. A cui personalitate oglindeau primii școlari?

Răspuns: „Plini de grație și simetrici la făptură, cu trăsături ale feții regulate și frumoase, întreaga lor înfățișare strălucind de sănătate, bucurie și speranță, ei erau în înfățișarea lor exterioară chipul — aidoma al Creatorului lor... Fiecare facultate a spiritului și a minții oglindeau măreția Creatorului. Inzeștrați cu daruri înalte ale priceperii și spiritului, Adam și Eva erau „numai puțin mai jos decât îngerii”. Pag. 18.

4. Cu cine se întâlneau în răcoarea serii, în minunata grădină a Edenului?

Răspuns: „Insuși Tatăl nostru ceresc,

în purtarea Sa de grijă față de fiii Săi, îndruma creșterea lor. Deseori erau vizitați de trimișii Săi, sfinții îngeri, și primeau dela ei sfat și învățătură. Când se plimbau în răcoarea serii, de multe ori auzeau vocea lui Dumnezeu și se întâlneau față în față cu Cel Veșnic”. Pag. 19.

5. Pe lângă învățătură, ce ocupație le mai dăduse Dumnezeu?

Răspuns: „Lui Adam și Evei le fusese dată în seamă și îngrijirea grădinii, „ca s'o lucreze și s'o păzească”.

„O ocupație folositoare le era dată ca

o binecuvântare, ca să întărească corpul, să-și mărească priceperea și să crească însuși caracterul”. Pag. 19.

6. Care era cartea de studiu în această fericită școală?

Răspuns: „Cartea naturii, care-și desfășura învățăturile sale vii în fața lor, oferea un izvor nesecat de învățătură și bucurie”. Pag. 19.

7. Pe cine descopereau ei în această carte și cât de adânc pătrundea cunoștința lor?

Răspuns: „Pe pământ, în apă și cer era scris numele lui Dumnezeu... pătrunzând în taina vieții lor”. Pag. 19.

8. Ce lucru contribuia la dezvoltarea priceperii și spiritului lor?

Răspuns: „În lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu se dezvoltară puterile priceperii și spiritului lor, și învățară să cunoască înaltele bucurii ale vieții lor sfinte”. Pag. 19.

9. Care era intenția lui Dumnezeu cu neamul omenesc — și ce trebuia să ajungă pământul?

Răspuns: „Să întemeieze alte colonii și școli, asemănătoare aceleia, ce le fusese dată. Așa, în decursul timpului, întreg pământul ar fi fost semănat cu căminuri și școli, unde s'ar fi studiat Cuvântul și opera lui Dumnezeu, și unde școlarii ar fi fost pregătiți tot mai deplin, ca să radieze în veacurile nefărsite prin lumina cunoștinței mării Sale”. Pag. 20.

De meditat

1. Căminul părintesc trebuie să fie și azi o școală — școala caracterului.

2. Și azi părinții trebuie să fie elevi — ei trebuie să învețe dela Dumnezeu cum să-și crească copiii.

3. Și azi căminul părintesc este o sală de clasă. Aci trebuie să audă copiii vocea lui Dumnezeu și să simtă influența binefăcătoare a îngerilor Lui.

4. În școala voastră familiară, în căminul vostru — nu uitați să dați copiilor voștri și o grădină ca s'o lucreze și s'o păzească — nu uitați să le dați o ocupație folositoare și plină de binecuvântare.

5. Caută să arăți copilului tău pe Dumnezeu din natură. Aceasta îi va produce plăcere și o convingere temeinică.

6. Slava lui Dumnezeu dă sufletului putere, pricepere și bucurie. Copiii noștri trebuie să învețe să cunoască lumea prin lumina acestei cunoștințe a slavei lui Dumnezeu. Această cunoștință va asigura succesul lucrării noastre de educație. Lipsa cea mare a lumii — e lipsa de slava lui Dumnezeu. Rom. 3, 23.

O grupă de băștinași doritori de mântuire veniți la stațiunea misionară Ndownbi, Camerun.

Collonges — Camerun

Cele 6 luni de zile cari ne-a fost date să le petrecem la Seminarul nostru din Collonges au trecut ca un vis. Un vis frumos și folositor. Programul nostru este încă de mult alcătuit. Urmează împachetarea bagajelor și continuarea drumului spre Camerun.

Până în ceasul de față nimeni nu ne-a spus o vorbă incurajatoare despre climatul de acolo. Nu auzim decât cântece sinistre. Ni se vorbește numai despre nenumăratele primejdii cari ne așteaptă. Suntem priviți cu compătimire. În mod deosebit fetița noastră care are 4 luni, este privită cu atâta duioșie ca și cum ar merge la pieire sigură. Ne gândim serios dacă nu este cazul să aducem fetița în România la părinții noștri. Însă numai la gândul despărțirii ni se sfășie inima de durere. Am înălțat rugăciuni serioase către cer și Domnul ne-a încurajat să luăm fetița cu noi. Acela care ne-a dat-o este puternic să o ție în viață și în deplină sănătate. Facă-se voia Lui cu noi.

Pe ziua de 1 Iunie aruncăm, poate pentru ultima dată, privirile asupra orașului Geneva, lacului Lemane, munților Salève și Jura și ne urcăm în automobilul Seminarului ca să fim conduși la gară. După câteva minute ne aflăm în trenul care străbate Franța dela Răsărit spre Apus (Collonges-Bordeaux). Vremea este posomorită. Cerul acoperit de nori grei. Plouă. Trenul aleargă în goană nebuună măbind clipă după clipă intervalul care ne desparte de iubiiții noștri rămași în patrie. Deși cu totul străini și necunoscuți nu ne simțim deloc singuratici. Copilașul nostru, cu zâmbetul lui nevinovat, cu gesturile și gâguritul lui, atrage atenția călătorilor cari ne privesc cu simpatie și ne angajează în convorbiri prietenoase. Călătoria destul de lungă până la Bordeaux, este totuși plăcută.

La Bordeaux am rămas o săptămână pentru facerea cumpărăturilor necesare.

Pe ziua de 8 Iunie ne-am îmbarcat pe vaporul „Brazza”. Atâta vreme cât am călătorit pe fluviul Gironde totul a mers bine. De îndată ce am intrat în Ocean am simțit răul de mare care ne-a chinuit 2 zile. După aceea, zile frumoase. Nu vedem decât cerul, uneori presărat cu nori, și întinsul apelor albastre.

După patru zile de continuă călătorie, zi și noapte, punem pentru prima dată piciorul pe pământul african în portul Casablanca. Am avut destul timp să vizităm orașul și l-am folosit cum se cuvine. Arabii, Berberii, îmbrăcați în costumele lor naționale, unii mai puțin cu-

rați decât alții, Negrii ce se pot vedea ici și colo, arborii de pe bulevardul portului și alte străzi, ne dau deplina convingere că ne aflăm în Africa. Fără aceste mărturii ai impresia că te afli în-

Fratele și sora Curmătoreanu împreună cu copilul lor, pe vapor, în drum spre Camerun.

tr'unul din orașele europene moderne. Străzi largi, frumos pavate, case în stil modern, magazine pline cu tot felul de mărfuri, piața de toată curățenia, ticsită cu tot soiul de zarzavaturi și fructe aranjate cu mult gust. Există și un cartier indigen care are farmecul său pentru turistul care vrea să iasă pentru câteva clipe din cadrul civilizației europene.

Urmează alte patru zile de neîntreruptă călătorie după care ajungem la

Dakar. Oraș destul de frumos, însă mult mai prejos decât Casablanca. Incepem să simțim căldurile. Soarele începe să ne privească cu vitregie. Europeanii pun casca. Noaptea dintre 16—17 Iunie a fost o noapte de insomnie din cauza căldurii.

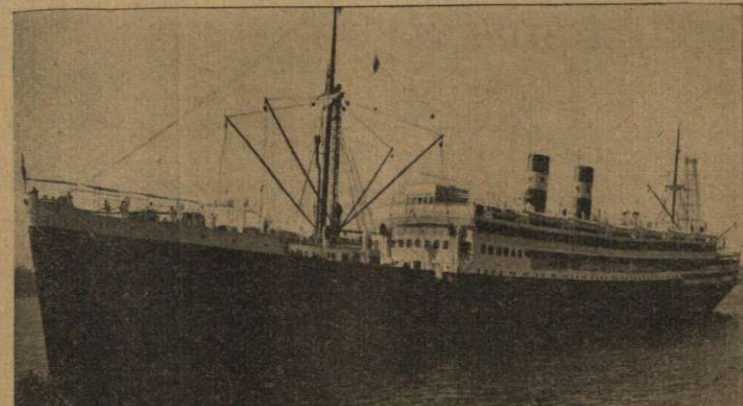
Pe ziua de 18 Iunie am vizitat Kounackri, al treilea port african. Un orașel în construcție de toată frumusețea.

Celelalte porturi până la Duala sunt de mai puțină importanță. Vaporul ancorează în largul mării, iar legătura între aceste porturi și vapor este făcută cu ajutorul bărcilor cu motor sau fără.

Pe vapor se vorbește mult despre bolile din ținuturile tropicale cari amenință sănătatea și viața omului alb. Suntem admirați pentru curajul pe care l-am avut să luăm fetița cu noi. Un singur gând ne ajută să pășim cu încredere înainte: „Dumnezeul nostru este mai presus de orice primejdie”.

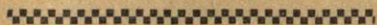
Duala este portul nostru de debarcare. Seamănă mai mult cu o grădină botanică decât cu un oraș. Este locul cel mai umed din tot Camerunul. Aci cade cea mai multă ploaie. Europeanii, așa ziii albi, sunt de fapt galbeni. Infățișarea lor amintește mirosul de tămăie. Impreună cu fratele Fridlin, directorul câmpului misionar de aci, care ne-a ieșit în întâmpinare, am vizitat un cimitir. Am văzut 8—10 morminte de misionari morți în floarea vârstei lor, între 25—40 ani. Niciodată n'am simțit atâta seninătate, atâta pace sufletească, cât am simțit alături de aceste morminte. În minte îmi sună răspicat cuvintele: „Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții”. Nimic mai frumos, nimic mai înălțător. Am admis condiția și pășim înainte fără murmur și șovăire. Acesta este drumul trasat de Mântuitorul.

La Duala am rămas 4 zile în așteptarea trenului care merge la launde, capitala Camerunului. Calea ferată străbate uriașa pădure equatorială. Nu avem prea multe de văzut. Pretutindeni verde. A-

Vaporul „Brazza” cu care au călătorit fratele și sora Curmătoreanu până în Camerun.

Fratele și sora Curmătoreanu în trecere prin Zürich, împreună cu casierul Conferinței din acea parte.

proape numai verde. Florile, cari dau atâta farmec vieții, aci lipsesc aproape cu desăvârșire.

Iaunde este un oraș mic, un fel de târgușor situat într-o regiune muntoasă. În timp de 15 minute vezi tot ce se poate vedea. Palatul guvernatorului, poșta, un spital, o maternitate, gara, o piațetă alcătuită din 15—20 prăvălii, 3 hoteluri și câteva zeci de case în stil european.

Dela Iaunde am călătorit cu autocamionul misiunii noastre. Șoseaua este destul de bună. De-a-lungul ei colibele negrilor.

Un popas de o zi la Nanga-Eboko unde se află stațiunea de reședință a câmpului misionar, ca apoi să ne continuăm drumul până la Ndoumbi unde ne aflăm în prezent și unde urmează să ne desfășurăm activitatea misionară.

I. Curmătoreanu

Misionar. Ndoumbi-Camerun-Africa.

Zile de înălțare

1 Octombrie... zi plăcută și care întruchipează realizarea speranțelor de atâtea luni și poate chiar ani. Câte strădanii și câte rugăciuni și poate chiar și lacrimi... dar iată-o ajunsă. În câte piepturi n'a început să bată inima cu și mai mare putere pe zi ce această fericită dată se apropia mai mult.

E ziua deschiderii anului școlar la Institutul Biblic din Brașov. E ziua când în sfârșit tinerii își văd realizat dorul ce i-a mânăat atâtea vreme. Dar parcă nu mai au răbdare acasă, și parcă această zi cată a veni cu greu. Ca nicidecum zilele pare că încep a se scurge mai greu, și mai greu.

Iată 5, iată 10, iată 15, iată 20 Septembrie... Dar numai e chip de așteptat pentru unii. Ceva îi trage cu putere și nu le mai dă răgaz nici zi, nici noapte.

Și așa, mânați de dorul ce-i arde în inimă, tinerii noștri, porniți de pe plaiurile cele mândre ale frumoasei noastre țări, de prin sate în inima munților, sau de prin vreun cătun pitulat între dealuri cu păduri și crânguri pline de amintiri plăcute ale copilăriei, porniri spre Școala Misionară. De aci unul, de dincolo doi sau trei, din alt sat chiar patru, toți cu o singură ființă, și anume să se pregătească pentru marea lucrare ce stă în față poporului lui Dumnezeu.

Și astfel într-o dimineață s'au văzut pe șoseaua cea netedă ca în palmă, ce duce spre Institut, doi tineri. După amiază vreo trei, și apoi în fiecare zi după aceea tot mai mulți, și mai mulți.

Iată o brișcă aducând pe cineva,.... iată un car tras agale de plăvani tari, și în el mai mulți tineri. Vin hăt de departe, dar ca și pe magi, o stea i-a că-

lăuzit și pe aceștia. E lumina Institutului Biblic care a străbătut până în localitatea aceea și le-a luminat drumul până aci. Sunt cu toții veseli.

E Vineri.... Camerele sunt pline și se simte o vieță nouă în școală. Ațâția tineri și tinere dau Școlii Misionare un farmec plăcut. E un freamăt ce aduce cu sine un miros de vieță. Toți sunt veseli și veselia lor răspândește în jur o influență binecuvântată.

Într-o cameră doi tineri picați acum, își desfac geamantanele spre a-și scoate hainele din ele și a le așeza la locul lor.... Pe o bancă din fața școlii o tânără scrie acasă. Două lacrimi ca două măgele se furișează din ochi.... Scrie măicuței sale, în sătucul de departe, că a sosit bine, că aci este așa cum a visat ea, dar.... că îi este dor de măicuța

ei.... Și rândurile curg în șiruri frumoase și în cuvinte plăcute, arătând cât de mulțumită și fericită este că a avut această bucurie de a putea veni la școală.... Știe că aceasta a costat sacrificii pentru părinți și le mulțumește. Dar acum încep să vină pe acolo și alții, deci cată în grabă să-și steargă ochii. E toți fericită că idealul ei l-a realizat.... a putut veni aci.

Văd pe un tânăr privind de departe la Școală. O măsoară în lung și în lat. O ocolește de câteva ori, apoi se duce până la șosea și de acolo o privește iarăși. Venind înapoi are pe față un zâmbet ce arată că e mulțumit deplin. Anii grei pe cari i-a trecut pentru a-și strânge banii necesari să vină la Școală i se par ca nimic față de ceea ce a găsit acum aci.

În capela am ocazia să-i văd pe toți. Ce mândrețe de tineret. Sunt toți parcă aleși unul și unul. Băieții ocupând o parte întreagă, iar fetele așezate în partea cealaltă își dau impresia unei grădini în cari au înflorit deodată mulțime de flori de diferite culori. Sunt și vreo doi mai tineri, totuși în privirea ochilor lor văd claritate și răvnă.

Privesc pe fețele părinților cari au venit cu copiii lor. Cine poate descrie bucuria din inima acestor părinți? Pana omenescă e neînstare să aștearnă pe hârtie simțimintele de bucurie ce le au în asemenea clipe acești părinți, cari în sfârșit își văd copiii aduși la picioarele Domnului spre a se forma pentru El, ca în vremurile furtunoase ce ne stau în față să stea tari ca și o stâncă pentru Isus. Dar câte sacrificii nu a costat această bucurie. De câte lucruri nu s'au lipsit acești părinți, numai și numai să dea copiilor lor acest privilegiu minunat.

Însă gândul îmi fuge și la cei rămași acasă. La mamele cari în această clipă și-au lăsat gândul să sboare departe... peste munți, până aci în capela Institutului, și cată a-și vedea fetița iubită sau băiatul ei scump, să nu care cumva să aibă nevoie de ceva. Dar iată că îngenunche măicuța și se roagă pentru

Cu ocazia deschiderii cursurilor la Institutul Biblic din Brașov. În mijloc doctorul J. Nussbaum.

odorul ei, ca bunul Dumnezeu să trimeată pe îngerul Său a fi de pază și ajutor copilăului iubit.

Poate acesta este și motivul pentru care am văzut și atâta frumusețe și siguranță pe chipul elevilor la școală. Rugăciunile măicuțelor lor se înălțau continuu la tronul harului, iar Dumnezeu le împlinea.

E anul biruințelor acesta, și cât de bine se potrivește el cu vremurile în cari trăim. Lucrul acesta s'a văzut și prin numărul cel mare de elevi veniți până la 1 Octombrie, mult mai mulți ca de obicei, și încă mai fiind mulți de așteptat. Domnul să-i facă servi de folos în via Sa.

Imi vin în minte cuvintele ce le-am auzit la Școala Misionară. Am ascultat cu multă încântare sufletească cuvântările pline de însuflețire dela Domnul, cari au sunat în acele zile ca un sunet de trambiță clar și melodos, anunțând începutul anului biruințelor și îndemnând pe toți a se prinde de Cel ce a biruit și prin care ne este și nouă asigurată izbânda. Ca un ecou ne-a venit apoi la urechi și veștile îmbucurătoare pe cari doctorul Nussbaum, care se găsea în mijlocul nostru, ni le-a adus din intinsul câmpului.

Și ce înălțător a fost momentul când toți tinerii, printr'un vot făcut și-au luat asupra-le hotărârea de a birui prin Isus Hristos, tot ce nu este pe voia lui Dumnezeu.

Fiți siguri voi mamelor iubite și voi taților plini de grijă pentru fiii și fiicele voastre, că votul făcut de ei în această zi de Sabat înseamnă o hotărâre puternică ce vor căuta să o realizeze cu aju-

torul lui Isus spre slava lui Dumnezeu și bucuria voastră.

Duminecă am plecat dela Școală în auzul cântecelor lor pline de voieșie și de îmbărbătare.

Vie ca Domnul să-Și reverse binecuvântările Sale bogate asupra acestor tineri, ca să crească toți la acea măsură dorită de El pentru a-I sluji cum se cuvine.

V. Florescu

Cursuri de Lectură pentru anul 1938

Comitetul Uniunii recomandă pentru anul 1938 următoarele cursuri de lectură în limba română:

1. Pentru lucrători

1. Biblia, ediția sinodală.
2. Evangheliismul personal, de A. J. Wearer.
3. Hidroterapie, de dr. Abott.

2. Pentru M. V. seniori și Colportori

1. Solii pentru tineret, de E. G. White.
2. Fii tare în Domnul, de Ch. Spurgeon.
3. Manualul juniorilor.

3. Pentru M. V. juniori

1. Inapoi la Dumnezeu, de A. S.

Maxwell.

2. Povestiri pentru copii, Vol. III. de A. S. Maxwell.

4. Pentru slujbașii Comunităților

1. Manualul Evanghelistului Voluntar.
2. Cum să ținem lecturi biblice.

Se recomandă tuturor predicatorilor și păstorilor Comunităților noastre să folosească hrana la timp pentru cei pe cari îi au sub răspunderea lor pentru ca la timpul arătării Domnului în mărire toți să fie găsiți „desăvârșiți, fără pată și fără sbârcitură“.

Pentru Comitetul Uniunii,
D. Florea

INȘTIINȚARE

Multă pace dela Domnul ca salutare. Bunul Dumnezeu ne-a ajutat ca să avem și anul acesta Adunările Generale ale celor șase Conferințe cari formează Uniunea Com. Ev. A. Z. Ș. din România.

Studiile din Cuvântul lui Dumnezeu cari s'au ținut și ocaziile de rugăciune împreună cu biserica a lui Dumnezeu din timpul sfârșitului au fost foarte mult apreciate de toți cei cari au fost de față. Intre timp vom publica din aceste studii în revistele noastre pentru binele celor cari n'au putut fi de față. Faptul că semnele timpului ne arată că venirea Domnului s'a apropiat, a adus o solemnitate deosebită în toate aceste adunări. Spiritul de consacrare al lucrătorilor și membrilor Comunităților noastre ne asigură că bunul Dumnezeu va binecuvânta lucrarea Sa.

Aceste Adunări Generale au adus ici și colo oarecari modificări în organizațiile noastre pe cari e bine să le cunoaștem:

În Conferința Muntenia de Răsărit a fost ales ca Președinte fr. D. Bădescu, mai înainte profesor de biblie la Institutul nostru din Brașov. Secretar la Departamente a fost ales fr. Toma Dobre, predicator în Constanța. Fr. C. Popescu este acum ca predicator în R-Sărat. Fr. T. Coconcea e ca predicator la Brăila.

În Conferința Muntenia de Apus a fost ales ca președinte fr. M. Manea,

mai înainte director al Institutului nostru din Brașov. Fratele State Ștefănescu este predicator în orașul Pitești.

În Conferința Banat-Crișana a fost ales ca președinte fr. V. Mocanu, mai înainte președinte al Conferinței Muntenia de Apus. Ca secretar la departamente a fost ales fr. Predicator D. Farcaș, din Arad. Fr. St. Czedula lucrează ca predicator-ajutor în Arad. Fratele P. Paulini a fost chemat să îndeplinească lucrarea de evanghelizare prin conferințe publice în diferitele localități din țară potrivit cu planurile alcătuite de Comitetul Uniunii.

La Institutul Biblic din Brașov a fost numit ca Director fr. P. Păunescu, mai înainte predicator la R-Sărat, iar ca profesor de Biblie fr. Șt. Demetrescu, mai înainte consilier juridic la Uniune.

În ședința Comitetului Uniunii dela 14 Oct. 1937 s'a hotărât ca fratele Ieremia Florea din Conf. Moldova Nord să fie numit ca secretar pentru tineret și școala de Sabat la Conf. Muntenia Vest; fratele Th. Schuster din Conf. Banat să fie numit secretar pentru departamente în Conf. Moldova de Nord; fratele Savu Urșeanu ca șef de colportori în Conf. Banat, iar frații F. Ottschovsky și M. Kietlsch ca lucrători biblici în Conf. Moldova de Nord.

Se cere ca în vremurile acestea să căutăm mult pe Dumnezeu pentru ca fiecare în parte și toată biserica să fim pregătiți pentru ziua venirii Domnului

Isus Hristos și să fim luați în Impărăția Lui cea veșnică. Rugați-vă neîncetat.

Pentru Comitetul Uniunii Com. Ev. A. Z. Ș.

D. Florea

Com. Nadeș-Năsești și-a ajuns ținta în Campania de Toamnă încă pe ziua de 24 August 1937.

Fac cunoscut prin aceasta tuturor membrilor și prietenilor cari mă cunosc și cari au nevoie sau plăcere de a-mi scri în interes de serviciu, să adreseze corespondența la sediul Conferinței Banat-Crișana pe numele: Vlad Mocanu Strada N. Grigorescu No. 4 Arad; iar corespondența particulară personală în Strada Voluntarilor No. 13 unde locuiesc cu familia.

Vlad Mocanu

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenație
Petrescu 116. București, IV.

Raportul Adunării Generale a Conferinței Moldova de Nord

A șaptea Adunare Generală Anuală a Conferinței Moldova de Nord, s'a ținut anul acesta din nou în Cernăuți, Sala Toynehall din Str. Turcească No. 6.

Frații lucrători erau prezenți deja cu o zi înainte, pentru o adunare specială la care au luat parte și frații Conducători ai Diviziunii și Uniunii Române.

Conferința Anuală a început Joi 26 August cu ora de rugăciune ținută de fr. Benedict Ilescu.

Intr'o atmosferă de mare solemnitate, fr. Mihail Manchen, președintele Conferinței, a deschis prima ședință administrativă cu cântarea: „Lucrarea Doamne este-a Ta”, după care fr. Șt. Demetrescu a înălțat o rugăciune către Tronul lui Dumnezeu.

Fr. M. Manchen salută întreaga adunare, urând bun venit tuturor, și prezintă apoi pe oaspeții sosiți din apropiere și depărtare și anume: Fr. și sora E. E. Andross, veniți din partea Conferinței Generale, fr. A. V. Olson, președintele Diviziunii Europene de Sud, fr. Beach și Charpiot, secretari la aceeași Diviziune, fr. Meyer, președintele Uniunii Franco-Belgiene, fr. D. Florea, președintele Uniunii, fr. Șt. Demetrescu, V. Diaconescu, I. Reit, Gh. Stănică și N. Gheorghită, veniți din partea Uniunii Române A. Z. Ș. și fr. Dumitru Bădescu, profesor la Institutul Biblic din Brașov.

Cele 81 Comunități ce formează Conferința Moldova de Nord, au fost reprezentate prin 315 delegați și peste 1200 membri și vizitatori, veniți din toate unghiurile acestei Conferințe.

Fr. Mihail Manchen, președintele Conferinței, prezintă raportul său, din care se constată că Dumnezeu a binecuvântat cu un bogat rod de suflete această Conferință.

Sunt primite apoi în sânul Conferinței următoarele noi Comunități: Noua Suliță cu 12 membri, Rădăuți cu 16 membri, Șilăuți II cu 71 membri, Sinăuții de Jos cu 7 membri, Storojineț cu 31 membri, Dorna Arini cu 11 membri, Benia cu 10 membri, Iaslovăț cu 18 membri, Egoreni cu 12 membri, Moldovanca cu 21 membri, Zarojeni-Soroca cu 11 membri, Nedobăuți cu 45 membri și Verticăuții de Mijloc cu 42 membri. Total sunt 13 noi Comunități cu un număr de 307 membri.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări privitoare la bunul mers al lucrării în această Conferință, potrivit organizației este ales un Comitet special, compus din câte un delegat al fiecărei Comunități prezente, comitet care la rândul său a propus alegerea următoarelor comitete de lucru:

Comitet de numiri compus din frații: D. Florea, V. Reinheimer, M. Kästner, I. Pentelei, C. Grăjdinoiu-Ionescu, V. Avram, Șt. Antemiciuc, Gh. Magdici, și I. Andreiciuc.

Comitet de acreditări compus din frații: D. Florea, A. V. Olson, M. Manchen, T. Miriucă, și Leon Bălan.

Comitet de hotărâri compus din frații: V. Diaconescu, F. Charpiot, I. Reit, W. Beach, N. Gheorghită, F. Ieremia, R. Irimia, P. Moroșan, G. Bardan, Zbierea, I. Bobu, C. Selzer, I. Hârceag, Al. Popov, W. Ceapec, I. Melniciuc, N. Carpen, și Gh. Nahirni.

Toate aceste Comitete au fost primite cu unanimitate.

Fr. Gheorghe Rădoi, Secretarul-Casier al Conferinței, prezintă prin grafice, rapoartele sale pe ultimii 3 ani:

Raportul statistic de membri, din care se constată că dela ultima Conferință din anul 1935, lucrarea Domnului a făcut

progrese frumoase. Astfel în anul 1935 erau 71 Comunități organizate cu un număr de 2.338 membri; azi Conferința noastră are 81 Comunități cu un total de 3.070 membri. Un câștig netto de 732 membri și 13 noi Comunități, ținând seama că 3 Comunități s'au alipit în cursul timpului altor Comunități mai mari contopindu-se cu acestea.

Din raportul financiar se constată de asemenea un spor la zecimi și daruri, dovedindu-se astfel credincioșia membrilor acestei Conferințe în sprijinirea predicării Evangheliei. Ambele rapoarte au fost primite cu multă bucurie, pentru succesele raportate.

Fr. Florea Ieremia, Secretarul Departamentelor prezintă raportul lucrării misionare, al Misionarilor Voluntari, școala Sabatului și al Tabitei, din cari rapoarte se constată dorința tuturor de a grăbi venirea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, printr'o vie activitate misionară. Toate rapoartele prezentate au fost primite cu unanimitate.

Fr. Radu Irimia, Secretarul Departamentului pentru Publicații, prezintă raportul acestui departament, din care se constată credincioșia iubitorilor noștri frați colportori-evangheliști, cari cu toate greutățile ce li se pun în cale, merg înainte ducând vestea cea bună, sufletelor doritoare de mântuire.

Comitetul de numiri propune pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe anii 1937—1939:

Președintele Conferinței: Mihail Manchen. **Secretar și Cassier:** Gheorghe Rădoi. **Secretar al Departamentelor:** Florea Ieremia. **Secretar al Departamentului pentru publicații:** Radu Irimia.

Comitetul Conferinței: Mihail Manchen, Gheorghe Rădoi, Ieremia Florea, Leon Bălan, Alexandru Popov, Ștefan Antemiciuc, Tănase Miriucă, Ioan Andreiciuc, și Carol Selzer.

Comitet de socoteli: Gavril Bardan și Ioachim Hârceag.

Propunerile Comitetului de numiri au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de acreditări, propune pe următorii frați să fie acreditați în lucrarea Domnului pentru anii 1937—1939:

Predicatori: Mihail Manchen, Leon Bălan, Pavel Moroșan, Alex. Popov, W. R. Reinheimer, Martin Kästner, Tănase Miriucă.

Predicatori pensionari: Benedict Ilescu și C. Grăjdinoiu-Ionescu.

Propus pentru întărire prin binecu-

Cu ocazia Adunării Generale a Conferinței Moldova de Nord.

vântare ca Predicator: Parfenie Costomski.

Ajutări predicatori: Gheorghe Rădoi, Gh. Nahirmi, Florea Ieremia, și Teodor Melnic.

Lucrători biblici: Radu Irimia, Istrate Pentele, Nicolae Carpen și Gheorghe Cleuciu.

Colportori permanenți: Toma Ciohodariu, Gotfried Ottshofski, Simion Melnicu, Titus Catargiu, Ludwig Grän, Barbu Ciohodariu, Iordache Dumitrașciuc și Ioan Crivoi.

Colportori ocazionali: Ioan Voevidca, Nicolae Baran, Vasile Cușmir și Vasile Andrusiac.

Propunerile Comitetului de acreditări au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de hotărâri a prezentat loțările publicate la pagina 16.

Hotărârea No. 16 referitoare la cererea Județelor Lăpușna și Iași, dela Conferința Moldova de Sud, județe cari să fie redete din nou Conferinței noastre spre servire. Această hotărâre are următorul cuprins:

Având în vedere că în Comitetul de hotărâri s'au prezentat mai mulți membri cu răgăminte ca orașele: Iași și Chișinău împreună cu Județele lor, să fie alipite Conferinței Moldova de Nord;

Având în vedere că în Conferința Moldova de Nord nu este decât un singur oraș mare, în care să se poată face lucrarea de colportaj cu succes, și

Având în vedere că Conferința Moldova de Nord, dispune de elemente cari ar putea lucra cu succes pentru dezvoltarea lucrării între poporul rus din Basarabia, și orașul Chișinău, hotărâm:

Să rugăm Comitetul Uniunii a lua în discuție această problemă, și a aproba alipirea acestor două județe la Conferința Moldova de Nord.

Iar la hotărârea No. 14 s'a mai adăugat: „Rugăm conducerea Uniunii să procure în revistele noastre materialul necesar pentru „Căminul creștin”.

Toate aceste hotărâri au fost primite de întreaga Adunare cu unanimitate de voturi și cu dorința ca Bunul Dumnezeu să ajute spre a le pune în practică.

O mare reînsoțire s'a simțit cu ocazia acestei binecuvântate Adunări Anuale. Toate adunările au fost foarte bine vizitate, astfel că sala închiriată s'a dovedit cu mult prea neîncăpătoare pentru toți cei veniți să auză cuvântul dător de viață, rostit de frații conducători. Orele biblice și Conferințele serale au fost ținute de fr. E. Andross, A. V. Olson, W. Beach, F. Charpiot, D. Florea, Șt. Demetrescu și D. Bădescu.

Joi 26 August orele 9 dimineața fr. W. Beach a vorbit despre venirea Domnului Isus, având ca text de bază: Luca 21. 28, și semnele antemergătoare venirii Sale. După amiază fr. A. V. Olson a vorbit asupra celor scrise în I Corinteni 10, 11 și învățămintele ce noi trebuie să le luăm din cele ce s'au întâm-

plat bărbaților despre cari ne raportează Biblia.

Vineri seara a vorbit fr. Meyer, citind textul de bază din Ioan 3, 1-5 și versetele 7. 14. 30, accentuând asupra cuvântului „trebuie”. Omul trebuie să se nască din nou, și pentru a face aceasta posibil, Fiul Omului a trebuit să fie înălțat pe lemnul crucii. Avem de asemenea mult de învățat dela cel mai mare profet al lumii, Ioan Botezătorul, care după ce a pregătit calea Domnului, spunea: „Acesta trebuie să crească, iar eu să scad”. Iată o înălțime la care trebuie să ajungem noi oamenii: Dumnezeu trebuie să crească în noi, iar omul trebuie să scadă.

Ziua Sabatului a fost între toate celelalte zile de Conferință, ca o stea strălucitoare, în care am primit deosebit de bogate binecuvântări cerești.

Școala Sabatului a fost vizitată de 1.218 elevi majori și 143 copii împărțiți în 121 clase. Colecta pentru școala Sabatului și Fondul de Educație a fost în total de lei 2.426.

Predica dela serviciul divin din Sabat dimineața a fost ținută de fr. E. E. Andross, care a cetit ca introducere textul din Deuteronom 33, 29 și 27. În adevăr simțeam cu toții fericirea și bucuria cea mare de a fi adunați într-un număr așa de mare în acest Sfânt Sabat. Indemnul dat de Dumnezeu către noi cei adunați era scris în Romani 13, 11-13. Este timpul să ne pregătim pentru a întâmpina pe Regele nostru Isus Hristos care va veni curând. De aceea trebuie să ne curățim de toate păcatele noastre, predându-ne cu totul lui Isus, care dorește să locuiască în fiecare din noi. În acest scop El dorește să ne curățească pe noi, casele noastre și corpurile noastre, spre a face totul astfel cum este în ceruri.

La apelul făcut pentru predare lui Dumnezeu, întreaga asistență s'a ridicat în picioare, dovedind prin aceasta că voiesc să predea inimile lor Domnului. Mulți dintre cei cari se îndepărtase de Comunitate, s'au sculat ca și mulți iubii prieteni, dorind a se preda din toată inima lui Dumnezeu.

Fratele M. Manchen a făcut apoi un apel pentru a contribui cu toții la ajutorarea celor în nevoie, atât spiritual cât și material, la care apel toți cei prezenți au răspuns cu bunăvoință, adunându-se astfel o colectă în sumă de lei 3.255, colectă ce a fost repartizată pentru Mișune, Fondul Educației și pentru Fondul Săracilor. S'au făcut de asemenea și subscripții. Această colectă urmează a fi continuată în Comunitățile Conferinței noastre.

În Sabat după amiază, am avut privilegiul de a auzi cuvântul Domnului, vorbit de serva Sa, sora noastră Andross, care a lucrat aproape 30 ani pentru tineretul Comunității A. Z. Ș. De aceea sora s'a adresat numerosului tineret adunat la această Conferință, citind ca introducere textul din Ioan 3, 16. Dumnezeu a iubit această lume de aceea

a trimis pe Fiul Său, care la rândul-I a zis: „Cum M'ai trimis Tu Tată pe Mine, așa I-am trimis și Eu pe ei”. Pe tineri ca și pe bătrâni Domnul îi trimite în lumina aceasta spre a o avertiza de cele ce vor veni în curând peste ea. Este o mare chemare ce Domnul ne-a făcut, de aceea zilnic în rugăciune ar trebui să ne predăm Lui, rugându-L să ne folosească în serviciul Său.

După cuvântarea sorei Andross a urmat serviciul întăririi prin binecuvântare ca Predicator a fr. Parfenie Costomski, serviciu oficiat de fr. A. V. Olson, asistat de toți frații predicatori consacrați aflați la această Conferință. Cuvântarea ținută de fr. Olson ca și rugăciunile înălțate cu această ocazie, au impresionat adânc întreaga asistență, cu toții fiind convinși de înalta chemare ce Domnul o adresează servilor Săi, predicatorii Evangheliei, precum și înalta lor misiune. Apoi fr. D. Florea face primirea în Corpul Predicatorilor A. Z. Ș. din România a fr. P. Costomski, iar fr. Manchen în cel al Conferinței Moldova de Nord.

Sâmbătă seara fr. Charpiot a ținut o conferință însoțită de proiecțiuni luminoase, arătând progresul lucrării Domnului, prin lucrarea de colportaj.

Duminecă dimineața, toți frații Casieri ai Comunităților din această Conferință s'au adunat într-o sală separată, unde au primit dela fr. Gh. Stănică, Cassierul Uniunii, și fr. Gh. Rădoi, Cassierul Conferinței Moldova de Nord, prețioase sfaturi și lămuriri cu privire la lucrarea ce Domnul le-a încredințat în Comunitate, de a fi „păstrători ai banului sfânt”.

Lectura Biblică de Duminecă dimineața a fost ținută de fr. Charpiot care pe baza textelor din Apoc. 14, 14 și Ioan 4, 35 ne-a arătat importanța lucrării ce poporul Advent o are de făcut înainte de venirea Domnului.

Duminecă după amiază a avut loc serbarea tineretului, la care au dat concursul lor frații și surorile din această Conferință, corurile și orchestra, cari prin imnurile de laudă și poeziile declamate au adus asistenței multă bucurie și o nouă speranță.

La serbarea tineretului a vorbit fr. W. Beach, arătând rolul important al tineretului și datoria lui. Colecta a fost de lei 466.

Ultima prelegere serală a fost ținută de fr. Andross, care ne-a povestit multe experiențe minunate de felul cum Dumnezeu își face lucrarea Sa în acest timp. Dumnezeu săvârșește și azi minuni, și cea mai mare minune este minunea schimbării sufletelor noastre. Putem să ne bucurăm că această Solie ne-a găsit și pe noi; de aceea să punem toate puterile pentru ducerea acestei solii la oamenii cari zac în întunerecul păcatului, iar atunci când pe norii cerului Se va arăta Domnul să putem zice: „Acesta este Domnul pe care L-am așteptat să ne mântuiască”. Domnul să ne ajute să ne întâlnim cu toții atunci. Amin.

Cu această cuvântare a luat sfârșit a 7-a și cea mai binecuvântată Adunare Generală a Conferinței Moldova de Nord, fiind convinși cu toții că mâna

lui Dumnezeu este aceea care conduce această lucrare și prin Spiritul Său pe copiii Săi. Sub influența Duhului Sfânt, ne-am despărțit apoi cu dorința de a

sluji pe Dumnezeu în toate și din toată inima, spre a avea parte de o fericită intrare în veșnica Sa împărăție.

Președinte

M. Manchen

Secretar

Gh. Rădoi

Raportul Adunării Generale a Conferinței Moldova de Sud

Adunarea Generală a Conferinței Moldova de Sud a avut loc în Galați în sala proprie de conferințe din Str. Grădina Veche Nr. 9 în zilele dela 2—5 Septembrie a. c.

Seria ședințelor administrative s'a deschis în ziua de 2 Septembrie 1937, la ora 10,30 dimineața de către fratele Nicolae Alexe, președintele Conferinței, cu cântarea: „Lucrarea Doamne este a Ta” și rugăciunea înălțată de fratele Dașoveanu. Raportul ședinței din August 1935 s'a primit așa cum a fost publicat în „Curierul Misionar” Nr. 10 din 1935.

Fratele Nicolae Alexe președintele Conferinței ia cuvântul citind textele din Apocalips 7, 9, unde Ioan, servul lui Dumnezeu, vorbește despre gloata cea mare a sfinților mântuiți, îmbrăcați în haine albe. Fratele Alexe arată mai departe, că acea gloată era alcătuită din credincioși adunați prin Evanghelia Domnului Isus Hristos, de pe pământ, din toate semințiile, limbile și popoarele.

Când privesc această adunare alcătuită din diferite naționalități și limbi, gândul meu se înalță la acea gloată mare care a fost văzută de Ioan pe când era exilat pe insula Patmos.

Deosebirea de neam, clasă, rasă și limbă, nu contează, dacă Isus Hristos este în noi!

Se zice că atunci când Cristofor Columbus a descoperit America ar fi înfipt o cruce pe pământul noii lumi descoperite, consacrand Mântuitorului țara cea nouă.

În vechime oamenii lui Dumnezeu obișnuiau să pună anumite semne în amintirea marilor evenimente din viața lor. Noi, cei adunați în strânsă colaborare la această conferință, avem motive să privim în urmă la călătoria noastră obositoare pe oceanul vieții prin multe și diferite greutăți și experiențe și să zicem: „Până aici ne-a ajutat Dumnezeu”.

Psalmul 126, 1. Pentru noi Domnul a făcut lucruri mari. Despre aceste lucruri, vorbii rapoartele ce vor fi prezentate la această Adunare.

Lucrarea de Evanghelizare a avut de înfruntat piedeci înăuntru și înafară. Greutăți și obstacole uriașe îi sunt puse în cale; dar după cum apa își face loc printre munții uriași și astfel își continuă liniștit cursul udând pământul roditor pentru a-l face să dea roade la vremea potrivită, tot astfel Evanghelia

Domnului Isus Hristos, își continuă mersul ei, aducând la îndeplinire, un cuvânt divin. Dar cu ce am făcut în trecut nu s'a terminat lucrarea noastră. Avem însărcinarea de a duce Evanghelia Domnului Isus Hristos la cele trei milioane de pe plaurile Moldovei de Sud în teritoriul Conferinței noastre. Ceea ce am făcut, în comparație cu ce avem de făcut, este prea puțin. *Până aici ne-a ajutat Domnul — Eben-Ezer.*

Bunul Dumnezeu să ne ajute mai departe. Amin.

S'a făcut apelul delegaților în număr de una sută, după care fratele Nicolae Alexe declară ședința deschisă.

S'a primit în Conferință următoarele 8 Comunități:

Galați Cartier cu 33 membri, Fiești-Costea cu 10 membri, Congaz cu 13 membri, Tibănești cu 13 membri, Lipoveni cu 18 membri, Ioneasca cu 14 membri, Slobozia cu 13 membri, Năsoești cu 16 membri. În total 8 Comunități cu 130 membri.

Fratele N. Alexe, președintele Conferinței, adresează bun-venit oaspeților: Fratelui Andross cu sora, dela Conferința Generală, fr. Beach și Charpiot dela Diviziunea Europeană de Sud, fraților: D. Florea, președintele Uniunii Române, Șt. Demetrescu, V. Diaconescu, I. Reit, Gh. Stănică și N. Gheorghită. Mulțumește delegaților din Conferință, și tuturor le urează bun-venit.

După aceea fr. Alexe a prezentat raportul statistic de mișcarea membrilor în Conferință din anii 1935—1937, din care s'a observat un frumos câștig de suflete și o sporire în numărul Comunităților.

Fratele Gh. Gherase casierul Conferinței a prezentat raportul financiar din care se constată o frumoasă creștere în zecimi și daruri, apoi a urmat raportul de venituri și cheltuieli în timpul acestor ani.

Pentru pregătirea diferitelor lucrări ale Conferinței, s'a ales un comitet special, care la rândul său a propus primirea celor trei comitete:

Comitetul de numiri: D. Florea, V. Zamfir, C. Munteanu, A. Panait, I. Liga, I. Gerasim, M. Krivțov.

Comitetul de acreditări: D. Florea, W. R. Beach, N. Alexe, I. Petrescu, G. Dașoveanu.

Comitetul de hotăriri: V. Diaconescu, F. Charpiot, Șt. Demetrescu, I. Reit, Gh.

Stănică, N. Gheorghită, I. Prewlitz, V. Schiopoia, Gh. Gherase, M. Hioară, L. Constantinescu, N. Pahoncea, C. Catana.

Rapoartele Departamentelor: Școala de Sabat, Misiunea Internă, Tineret și Tabita, au fost prezentate de Ioan Prewlitz secretarul acestor departamente. Fratele Vasile Schiopoia a prezentat raportul asupra lucrării de colportaj din care s'a constatat că și lucrarea de colportaj a avut succes.

Comitetul de numiri, a propus ca slujbași în Conferință pentru anii 1937—1939, pe următorii frați:

Președinte: Nicolae Alexe, *Casier-Secretar,* Gh. Gherase, *Secretar. Departamente:* I. Prewlitz, *Secret. Colportaj:* V. Schiopoia.

Comitetul Conferinței: N. Alexe, Gh. Gherase, I. Prewlitz, V. Schiopoia, N. Arcaliefschi, N. Pahoncea, Gh. Danciu.

Comitetul de socoteli: Ioan Mănzăteanu, Theodor Bujor.

Comitetul de acreditări, a propus pe următorii frați spre a fi acreditați:

Predicatori: N. Alexe, Gr. Dașoveanu, D. Făurescu, C. Munteanu, N. Arcaliefschi, A. Panait, Ioan Prewlitz, Ioan Petrescu, Ioan Danțos. — V. Zamfir și L. Constantinescu întăriți la această adunare.

Lucrători-Biblii: Gh. Gherase, V. Schiopoia, Mihail Hioară, D. I. Cureteu, Ștefan Albușescu.

Colportori: Mihail Gherasim, Marica Schiopoia, Marcu Gogulencu, Const. Băcă, Mircea Axentii, Gh. Mazilu.

Comitetul de hotăriri, a propus hotăririle publicate la pagina 16.

Propunerile acestor trei comitete au fost primite cu unanimitate de voturi.

Toate adunările au decurs în cea mai deplină liniște și solemnitate simțind cu toții prezența Spiritului Sfânt.

Sabatul din 4 Septembrie 1937, a fost petrecut împreună cu delegații din Comunități, membrii Comunităților din Galați și cu toți membrii care au luat parte la Conferință. Au luat parte 600 de persoane împărțite în 60 clase ale școlii de Sabat. Colecta la școala de Sabat a fost de 1296 lei, pentru fondul de educație 2605 lei, și pentru asociația de binefacere 2307 plus subscripții în valoare de 1280 lei.

După amiază a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare pentru ser-

viciul de predicator a fraților: Vasile Zamfir și Luca Constantinescu.

Duminecă 5 Septembrie 1937, a avut loc o frumoasă și solemnă producție a tineretului, condusă de fr. Ioan Prewlitz, secretarul Departamentelor, în urma căreia s'a colectat pentru misiunea externă suma de 460 lei, iar seara, a avut loc o prelegere publică, urmată de proiecțiuni luminoase, ținută de fratele W. R. Beach.

Președinte, Secretar-Cassier,
N. Alexe Gh. Gherase

Raportul Adunării Generale a Conferinței Muntenia de Est

Adunarea Generală a Conferinței Muntenia Est s'a ținut anul acesta la Viile Noui-Constanța dela 9—12 Septembrie 1937.

Deși departe pentru unele Comunități, totuși mulți membri au ținut să ia parte la această frumoasă Adunare Generală.

Fr. Constantin Popescu, Președintele Conferinței, în cuvântarea de deschidere a ședinței arată cum bunul Dumnezeu ne-a condus până aci în lucrarea ce i.e.-a încredințat și că pentru a putea să facem lucruri și mai mari Domnul cere să ne sfințim, să ne curățim și să ne predăm mai mult decât până acum pe altarul Său.

Adresează apoi urare de bun venit oaspeților veniți: dela Conferința Generală; fratele și sora E. E. Andross; dela Diviziunea Europeană de Sud: W. R. Beach și F. Charpiot; din partea Uniunii Române: D. Florea, Șt. Demetrescu, V. Diaconescu, Gh. Stănică, I. Reit și N. Gheorghiuță; din partea Institutului Biblic: D. Bădescu.

Înainte de începerea lucrărilor s'a făcut apelul delegaților din cele 81 de Comunități ale Conferinței.

Fr. C. Popescu, președintele Conferinței prezintă Raportul Statistic pe anii 1935, 1936 și primele 6 luni din 1937, care arată un câștig neto de 276 membri în timp de doi ani și jumătate.

Cu această ocazie se primesc în sânul Conferinței 7 Comunități noi cu un to-

tal de 116 membri, precum urmează: Cerașu cu 16 membri; Greceanca cu 18 membri; Opâriți cu 12 membri; Săcele cu 14 membri; Tulcea cu 15 membri; Chiopelar cu 16 membri; Turcuiciuc cu 25 membri.

Înainte de prezentarea altor rapoarte s'a procedat la formarea unui Comitet compus din câte un delegat de fiecare Comunitate prezentă la Conferință, acest Comitet având misiunea de a propune cele trei comitete speciale pentru lucrările Conferinței, cari au fost alcătuite după cum urmează:

Comitetul de numiri: D. Florea, Sc. D. Popa, Dobre Cristil, M. Ganea, R. Seefried, Stan Niță și Ilie Stroescu.

Comitetul de acreditări: D. Florea, W. R. Beach, C. Popescu, P. Olteanu și P. Păunescu.

Comitetul de hotărâri: V. Diaconescu, F. Charpiot, I. Reit, Gh. Stănică, N. Gheorghiuță, D. Bădescu, N. Dorobăț, T. Coconcea, St. Ouatu.

Fr. M. T. Părvan, Secretarul-Cassier al Conferinței a prezentat raportul financiar pe anii 1935, 1936 și primele 6 luni din 1937. Datorită Bunului Dumnezeu și credincioșiei membrilor se observă un spor atât la zecime cât și la daruri. S'a recomandat cu această ocazie Vol. II din „Mărturii”, care cuprinde sfaturi minunate, privitoare la administrarea bunurilor ce Domnul ne-a încredințat.

Fr. T. Coconcea, Secretarul celor 3 Departamente a prezentat rapoartele respective. Au luat cuvântul fr. W. R. Beach, D. Florea, P. Păunescu, I. Reit, P. Olteanu și T. Coconcea insistând asupra educației ce trebuie dată copiilor și tinerilor din poporul advent, precum și asupra extinderii lucrării de ajutorare a Cercurilor „Tabita”.

Raportul Departamentului de Colportaj prezentat de fr. N. Dorobăț arată că lucrarea de colportaj în Conferința noastră e în continuă creștere.

Toate aceste rapoarte au fost primite cu unanimitate de voturi de către delegați.

Comitetul de numiri, în urma consfătuirilor ținute, a propus ca slujbași ai Conferinței pe anii 1937—1939, pe următorii frați:

Președinte: Dumitru Bădescu, **Secretar-Cassier:** Marin T. Părvan, **Secretar la Departamente:** Toma Dobre, **Secretar la Depart. Colportaj:** Nicolae Dorobăț, **Comitetul Conferinței:** D. Bădescu, M. T. Părvan, Toma Dobre, N. Dorobăț, Dobre Cristil, Fică Dumitrescu și Reinhold Seefried; **Comitetul de socoteli:** Șt. Călugăru, Ene Dumitrescu.

Comitetul de acreditări, propune acreditarea pentru lucrarea misionară a următorilor frați:

Predicator: D. Bădescu, C. Popescu, P. Păunescu, St. Ouatu, P. Olteanu, Toma Dobre, Al. Petrescu, Cristil Dobre,

Sc. D. Popa, Mihail Ganea, D-tru Ceaușu*) și T. Coconcea*).

Ajutori-predicatori: Fl. Mateescu, N. Dorobăț, M. T. Pârvan, I. Dănilă.

Lucrători-biblici: Nedelciu Ivanof, P. Costov și St. Năilescu.

Colportori: Chiriță Doagă, D-tru Gheorghită, T. Ceacarof, Gr. Mihăilescu, Gh. Dodu și Vasile Dodu.

Comitetul de hotăriri, a propus hotăririle publicate la pagina 16.

Propunerile acestor trei comitete au fost primite cu unanimitate de voturi de către toți delegații.

*) In cadrul unei adunări solemne, Sâmbătă după amiază, a avut loc întărirea prin binecuvântare pentru slujba de predicatori a fraților T. Coconcea și D. Ceaușu. Cu această ocazie fr. Beach a ținut o frumoasă cuvântare arătând ce înseamnă a fi cineva predicator al Evangheliei și misiunea importantă ce o are întru câștigarea sufletelor pentru Hristos.

Pe tot timpul Conferinței am avut în fiecare zi adunări pline de binecuvântări.

In deosebi, Sabatul dela 11 Septembrie a fost o zi binecuvântată dela Dumnezeu. Școala de Sabat a fost vizitată de un număr de 406 persoane, colecta fiind de 1.747 lei.

După școala de Sabat la ora serviciului divin întreaga adunare, bătrâni și tineri, părinți și copii, am ascultat Cuvântul Domnului rostit prin fr. E. E. Andross. Întreaga cuvântare a fost un apel adresat celor prezenți a se cerceta mai în deaproape, a-și curăți inimile de orice răutate și lucruri lumesti și a se pregăti pentru revenirea în mărire a Domnului nostru Ișus Hristos. Înainte de încheiere s'a făcut un apel stăruitor către tinerii cari ar dori să încheie legământ cu Domnul să vină în față, la amvon, la care apel a răspuns un grup de tineri și tinere, mai mari și mai mici. Apoi fr. Andross a rostit o rugăciune cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra întregii adunări.

După amiază sora E. E. Andross a vorbit în special tineretului, istorisind mai multe experiențe făcute de tinerii adventiști din diferite țări. Unii din aceștia au fost loviți cu pietre ca martirii pe vremuri, alții au suferit închisoare iar alții au suferit chiar moartea pentru adevăr, dar n'au cedat. Prin cuvinte foarte serioase ne-a îndemnat să folosim timpul acesta de a lucra pentru Domnul căci în curând ultima ocazie de a face ceva va trece.

Duminecă după amiază dela orele 4—6 a avut loc producția tineretului, condusă de fr. T. Coconcea și Toma Dobre.

Cu aceasta încheindu-se Adunarea Generală, delegații au pornit spre Comunitățile pe cari le-au reprezentat, spre a le istorisi lucrurile minunate pe cari Domnul le face pentru credincioșii Săi și astfel cu toții, noi și semenii noștri să ne pregătim pentru revenirea în slavă a Prințului Ceres.

Președinte,
D. S. Bădescu

Secretar,
M. T. Pârvan

Raportul Adunării Generale a Conferinței Muntenia de Vest

A 9-a adunare anuală a Conferinței Muntenia Vest a avut loc în București, Sala Barascheum, în zilele de 16—19 Septembrie 1937.

Într-o atmosferă solemnă, prima ședință administrativă s'a deschis cu cântarea No. 165: „Lucrarea Doamne este a Ta” și cu o rugăciune rostită de fr. Predicator Gh. Baciuc.

S'a procedat la strângerea delegațiilor membrilor delegații prezenți, în număr de peste 300, reprezentând majoritatea Comunităților.

Ca oaspeți în timpul Conferinței am avut: din partea Conferinței Generale

fr. E. E. Andross, din partea Diviziunii fr. Beach și Charpiot, din partea Uniunii Române fr. D. Florea Președintele Uniunii, Gh. Stănică Secretar-Casier și N. Gheorghită; din partea Școlii Misionare fr. M. Manea.

După ce s'a adresat tuturor celor de față urarea de bun venit, fr. Vlad Mocanu, Președintele Conferinței, cu textul din Ps. 150, 1, 2, spre onoarea lui Dumnezeu și bucuria noastră a arătat în trăsături generale progresul lucrării lui Dumnezeu în Conferință.

S'a trecut apoi la primirea în sânul Conferinței a următoarelor Comunități nou organizate:

1. Panaghia Dolj	cu 14 membri
2. Brădești Dolj	„ 15 „
3. Rădești Muscel	„ 13 „
4. Jeana-Mare Mehed.	„ 15 „
5. Călcești Gorj	„ 13 „
6. Dobrotești Teleorman	„ 18 „
7. Vârtoapele Teleorman	„ 9 „
8. Vodă-Carol Teleorman	„ 11 „
In total 8 Comunități cu un număr de 108 membri.	

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări ale Adunării Generale, potrivit organizației noastre bisericești, s'a ales de către delegații Comunităților un Comitet special care la rândul său a propus alegerea celor 3 Comitete:

Comitet de numiri: Dumitru Florea, Ioan Șolea, D. Roibescu, Gh. Baciuc, Gh. Popa, T. Drăgușin.

Comitet de acreditări: D. Florea, W. Beach, V. Mocanu, Ilie Tachici, D. Paraschiv.

Comitet de hotăriri: V. Diaconescu, F. Charpiot, St. Demetrescu, Gh. Stănică, Ioan Reit, N. Gheorghită, Arsenie Duică, M. Manea, Gh. Ieremia, I. Ghiorghisor, Gh. Sibianu, T. Negoită, Marin Carai-van, C. Ionescu-Putinei.

Comitetele au fost primite cu unanimitate de voturi. După aceea fr. G. An-

Corpul lucrătorilor evangheliști din Conferința Muntenia Vest împreună cu frațele și sora Andross.

dries, Secr.-Casier al Conferinței a dat cetire raportului statistic de mișcarea membrilor și raportului financiar.

Din primul raport s'a constatat că Conferința Muntenia Vest are un număr de 5.216 membri împărțiți în 140 Comunități organizate.

De asemenea și din raportul financiar s'a constatat un progres îmbucurător la zecimea și darurile aduse pentru lucrarea lui Dumnezeu. Apoi s'a recomandat membrilor sinceritatea și deplina credințioasă față de această rânduială sfântă.

Comitetul de numiri a propus ca slujbași ai Conferinței Muntenia Vest pe următoarele persoane:

Președinte: M. Manea. *Secretar-Casier:* C. Andrieș. *Secretar la Departamente:* (Rămas a fi numit de Comitetul Conferinței). *Dirig. Colp.:* Gh. Sibianu. *Comitetul Conferinței:* M. Manea, C. Andrieș, Secretarul Departamentelor, Ioan Șolea, Dumitru Roibescu, Gh. Ieremia (P. Tatu), Marin Caraivan (Seaca). *Comitetul de socoteli:* Ștefan Popa (București), Const. Dascălu (Cioroiași).

Comitetul de acreditări a propus pentru lucrarea misionară pe următorii frați:

Predicatori: Mihail Manea, Vlad Mocanu, Ilie Gheorghiușor, Arsenie Duică, Dumitru Roibescu, Vasile Tolan, Nicolae Voinea, Constantin Trașcă, State Ștefănescu, Dumitru Paraschiv, Ilie Tachici, Ioan Șolea, Gheorghe Baciu, Victor Georgescu, Andrei Rizea, Nicolae Marinescu.

Lucrători biblici: C. Andrieș, Gheorghe Graur, Gh. Popescu, Păun Cucurezeanu, Fl. Turturică, Marin Vișinică, Gh. Sibianu, Ignat Iorga, Ioan Pascu, Anghel Opreșan, Păun Corneliu, René Paulini, Gh. Cazan, Emilia Mocanu.

Colportori: Gh. Popescu, Dumitru Cristescu, Radu Franc, Ioan Barbu, Miron Pătru, Gh. Petcu, Ilie Burnei, N. Nicolaescu, Gh. Stănescu, I. Voiculescu.

Comitetul de hotărâri a propus hotărârile publicate la pagina 16, cari au fost primite cu unanimitate de voturi.

Cu ocazia numirii noului Președinte al Conferinței, fratele Vlad Mocanu, fostul președinte, în fața publicului a adus cuvinte de mulțumire la adresa Bunului Dumnezeu și a fr. conducători, și a urât succes fratelui M. Manea, noul președinte.

Fr. Ștefănescu, Secr. Depart. a prezentat raportul Școlii de Sabat, al lucrării misionare, Tineretului și Societății Tabita.

Fr. Sibianu a prezentat raportul lucrării de colportaj.

Din toate rapoartele s'a constatat un frumos progres. Rapoartele au fost primite cu unanimitate de voturi de adunarea delegaților.

După aceea a urmat o oră de educație ținută de fr. V. Diaconescu și Ștefan Demetrescu.

Sabatul dela 18 Sept. a fost o zi so-

lemnă și de înălțare sufletească pentru toți cei prezenți. Fr. E. E. Andross a ținut o oră de consacrare și a făcut un apel mișcător care a contribuit ca toți cei prezenți să-și predea inima pe altarul Domnului.

La apelul făcut poporul nu și-a consacrat numai inima ci a fost gata să aducă Domnului daruri pentru Misiunea Externă și pentru Asoc. de binefacere „Samariteanul Milos”.

Un frate în vârstă de 65 ani, care cu ocazia Adunării Generale a Conferinței Muntenia Vest, nu pregetă a face 300 km pe jos numai spre a putea aduce la cunoștința fraților cererea mai multora din partea locului de a li se trimite un lucrător.

S'au strâns în scopul acesta 8.026 lei numerar, 4.600 lei subscrieri și un stup de albine.

Școala de Sabat a fost vizitată de peste 1.596 membri majori și peste 107 copii. Colecta a fost de 5.137 lei și Fondul de Educație 1.151 lei.

În Sabat după masă a avut loc solemnitatea consacării ca predicatori a fraților: Rizea Andrei, Marinescu Nicolae și Victor Diaconescu.

Duminecă 19 Septembrie după masă tineretul din București a avut o frumoasă

serbare la care a asistat un public numeros. Colecta a fost de 959 lei.

În tot timpul Conferinței, seara au avut loc conferințe religioase, publice, vizitate de un public numeros, având astfel ocazia să audă predicarea Evangheliei, ce se face pe întreaga suprafață a globului atât în țara noastră cât și în insulele oceanului și în țările păgâne. O altă dovadă de prezența Domnului în această adunare a fost și liniștea solemnă și spiritul de iubire în care s'au desfășurat adunările până la ultima oră, dovedindu-se încă odată că Domnul are pe pământ un popor pe care dorește să-l pregătească pentru apropiata Sa venire.

Rugăm pe Cel Atotputernic ca potrivit bogăției Harului Său în Hristos Isus Mântuitorul nostru, să reverse binecuvântări și daruri cerești asupra poporului Său din această Conferință, și multe suflete să poată avea fericita ocazie de a se pregăti acum cât mai este timp pentru întâmpinarea Domnului în mărire. Amin.

Președinte, M. Manea Secretar, C. Andrieș

Mari reduceri!!

1 Decembrie 1937 —

31 Ianuarie 1938

96 lei un abonament de familie, cuprinzând revistele: *Semnele Timpului*, *Amicul Tinerimii* și *Sfetnicul Vieții*. Toate aceste trei reviste le puteți primi timp de un an întreg, dacă vă veți grăbi să trimiteți suma de 96 lei.

Ținem să amintim că în anul 1938 revista „Sfetnicul Vieții” va apare lunar și în două colori. De asemenea și revistele „Semnele Timpului” și „Amicul Tinerimii” vor aduce multe surprize plăcute.

Abonați-vă imediat!! Scriți adresa clar.

Aducem la cunoștința membrilor Conferinței Muntenia Est că începând dela 26 Octombrie sediul Conferinței acesteia va fi în: *Ploești, Str. Plăieșilor No. 11.*

Aducem la cunoștință că sediul Conferinței „Banat-Crișana-Maramureș” s'a mutat din Timișoara în *Arad, Str. Nicolae Grigorescu No. 4.*

Președinte Vlad Mocanu Cassier-Secretar T. Mateescu

Raportul Adunării Generale a Conferinței Banat-Crișana-Maramureș

În zilele dela 23 la 26 Septembrie 1937, a avut loc Adunarea Generală ținută în sala „Fabrica”, Timișoara, str. Ștefan cel Mare No. 28. Frații conlucriători din Conferință au fost prezenți încă din ziua de 21 Septembrie, pentru facerea pregătirilor necesare.

Ca oaspeți am avut din partea Conferinței Generale pe sora și pe fr. Andross; din partea Diviziunii pe fr. F. Charpiot, din partea Uniunii pe fr. D. Florea, Gh. Stănică, I. Reit, V. Diaconescu și N. Gheorghită. Din partea Institutului Biblic pe fr. Gh. Proksch.

Afară de acești frați, am mai avut un număr mare de frați delegați și oaspeți din Conferință.

Fratele P. Paulini, Președintele Conferinței, adresează tuturor fraților prezenți cuvinte de mulțumire pentru prezența lor, și le urează bun venit.

Având numărul necesar de delegați, dânsul declară ședința deschisă pentru prezentarea lucrărilor.

S'a ales mai întâi dintre delegați un comitet special compus din câte un delegat din fiecare Comunitate, care să aleagă cele trei comitete: de numiri, acreditări și hotărâri.

Fratele Tănase Mateescu a prezentat raportul statistic comparativ cu mișcarea membrilor dela 1 Ianuarie 1935 până la 30 Septembrie 1937. Am avut o creștere considerabilă în numărul membrilor.

Apoi a urmat raportul despre zecimea și darurile intrate dela 1 Ian. 1935 până la 30 August 1937. S'a văzut pretutindeni o creștere în zecimi și daruri. Fratele P. Paulini în câteva cuvinte mulțumește lui Dumnezeu pentru ajutorul ce ne-a dat precum și fraților conlucriători și tuturor membrilor noștri cari au ajutat la progresul Conferinței.

De asemenea au mai vorbit în această privință și fratele D. Florea, președintele Uniunii precum și fratele Gh. Stănică, cassierul Uniunii.

Atât raportul statistic cât și cel financiar au fost primite de delegați cu unanimitate de voturi.

Din cauza timpului scurt, rapoartele departamentelor și colportaj nu s'au mai prezentat, urmând să se publice în Curiul Misionar.

Comitetul de numiri prezintă lista slujbașilor aleși pentru conducerea Conferinței pentru anii 1937-1939, formată din următorii frați:

Președinte: Vlad Mocanu; Cassier-Secretar: Tănase Mateescu; Secr. Depart.: Daniel Farkas; Secret. Depart. Publicității: F. Ottschoffski.

Comitetul Conferinței: Vlad Mocanu, Tănase Mateescu, Daniel Farkas, Iosif

Pastor, Rad Zenovie, Petre Ciocan, Beretzki Ludovic.

Pentru conturi: Comitetul Conferinței, Betea Petre și Vilverth Cristof.

Fratele Dumitru Florea, Președintele Uniunii Române arată că fratele Petre Paulini va fi folosit în viitor de către Uniune. Dânsul a fost scutit de orice lucrare administrativă pentru a se face cât mai folositor prin conferințe publice unde va fi nevoie.

Fratele Paulini a mulțumit pentru această lucrare ce i s'a încredințat, arătând că este gata a merge ori unde va fi nevoie pentru a lucra la progresul câștigării de suflete. Dânsul a făcut recomandația noului Președinte ales, arătând că-l cunoaște bine ca unul care lucrează cu mult zel pentru câștigarea de suflete și demn de încredere.

Comitetul de acreditări a propus următoarele persoane să fie acreditate în lucrarea misionară pentru anii 1937 și 1938.

Predicatori: Vlad Mocanu, Petre P. Paulini, Iosif Gaspar, Ioan Rădulescu, Dumitru Irod, Iosif Pastor, Filip Cionca, Daniel Farkas, Rad Zenovie.

Predicatori onorifici: Gheorghe Motorcă, Petre Betea.

Predicatori-Ajutori: Taity Sigismund, Ștefan Czedula, Csongvai Karol și Crișan Pavel.

Lucrători Biblici: Tănase Mateescu și Schuster Thomas.

Colportori: Fritz Ottschoffski, Transdafir Ghizela.

Această listă a fost votată de toți delegații.

Comitetul de hotărâri s'a întrunit sub președinția fr. Victor Diaconescu — secretar la Uniune.

În urma discuțiilor avute, comitetul prezintă următoarele hotărâri:

Hotărârea No. 1.

Având în vedere sprijinul părintesc și multe binecuvântări pe cari le-a revărsat Bunul Dumnezeu asupra noastră în ultimii doi ani, dându-ne sănătate, păstrându-ne credința, trecându-ne cu bine prin toate greutățile și ajutându-ne să câștigăm și alte suflete pentru împărăția sa,

Hotărîm:

Să mulțumim bunului nostru Tată cereesc pentru iubirea și ocrotirea Sa de până acum;

Să ne consacram din nou pe altarul Său și să ne alipim și mai strâns de El în zilele și greutățile ce vor veni, cu încredere că El ne va ocroti și în viitor,

În Sabat am avut o adunare plină de binecuvântări, unde au luat parte peste 300 persoane, adunându-se o colecție de 2.206 lei, precum și 300 lei pentru fondul educației.

Fratele Andross a ținut o oră de consacrare foarte mișcătoare după care apoi mai multe persoane s'au ridicat în picioare declarând că din acel moment se predau Domnului spre a-I servi.

Comitetul de hotărâri a prezentat lista cu hotărârile publicate la pag. 16, hotărâri cari au fost primite cu unanimitate.

În plus s'a mai luat hotărârea ca în Sabatul din 9 Octombrie să avem zi de post și rugăciune în vederea procesului pentru libertatea Culturii.

De asemenea s'a cetit moțiunea ce s'a trimis Onor Ministrului Cultelor pentru a reveni asupra deciziei No. 4.781/1937.

Duminecă după amiază a avut loc producția tineretului din Conferință cu un frumos program la care au luat parte o mare mulțime de vizitatori.

Toate aceste adunări din timpul Conferinței au făcut ca cei prezenți să fie reînviați în credință și gata a vesti cu mai multă putere și curaj solia Evangheliei.

După terminarea producției tineretului, Adunarea Generală a luat sfârșit iar fiecare a plecat cu dorința ca și la alte Adunări Generale să ia parte. Dorim ca bunul Dumnezeu să ne călăuzească și în viitor, și să ne dea ocazia și a altor asemenea Adunări.

Președinte, Secretar,
Vlad Mocanu T. Mateescu

Raportul Comitetului de hotărâri

conducându-ne la biruința finală a Sfinței Evanghelii.

Hotărârea No. 2.

Având în vedere, pe deoparte, libertățile și ocrotirea legală asigurată până acum culturii noastre de către Inaltele Autorități — potrivit legilor Țării și drepturilor noastre cetățenești,

Și având în vedere, pe de altă parte, greutățile și măsurile ilegale din Decizia 4781/937 — care amenință drepturile și libertățile noastre în viitor,

Hotărîm:

1. Să mulțumim Inaltelor Autorități pentru libertatea legală acordată culturii noastre până în prezent, și să le asigurăm din nou devotamentul și supunerea noastră cetățenească;

2. Să atragem binevoitoarea atențiune a Inaltelor Autorități asupra rezultatelor dezaastroase pe cari le va aduce a-

supra multora din fiii credincioși ai Patriei, aplicarea măsurilor ilegale cuprinse în Decizia 4781/937 — măsuri datorite influenței și presiunii unor curente nepatriotice — și să cerem respectos retragerea ei.

În acest scop, hotărîm trimiterea următoarelor telegrame:

Către M. S. Regele.

Către D-1 Președinte al Consiliului de Miniștri.

Către D-1 Ministru al Cultelor și Artelor.

Hotărîrea No. 3.

Având în vedere că iubiții noștri frați dela Uniune, Diviziune și Conferința Generală, au stat alături de noi cu sfaturile lor în acești doi ani trecuți,

Hotărîm:

Să le mulțumim în mod călduros, rugând pe Dumnezeu să-i binecuvinteze cu sănătate și Spiritul Sfânt, și rugându-i să transmită salutul nostru frățesc și celorlalți frați din Uniune, Diviziune și Conferința Generală.

Hotărîrea No. 4.

Având în vedere că din rapoartele financiare și statistice prezentate cu ocazia acestei adunări bianuale, am constatat cu toții frumoasele progrese realizate în timp în această direcție, progres la care, pe lângă ajutorul lui Dumnezeu, au contribuit și frații noștri predicatori, slujbași și membri ai Comunităților noastre,

Hotărîm:

Să mulțumim tuturor fraților predicatori, slujbași și membri ai Comunităților noastre, pentru credincioșia dovedită în aducerea zecimii și darurilor în tezaurul Domnului, cât și pentru sufețele câștigate pentru împărăția lui Dumnezeu.

Cunoscând binecuvântările ce decurg din împlinirea sinceră a datorilor noastre față de Dumnezeu, rugăm totdeauna să se stăruie ca zecimea și darurile să fie aduse săptămânal în Comunitate.

Hotărîrea No. 5.

Luând cunoștință de măsurile cuprinse în Decizia 4781/937 a Ministerului Cultelor și Artelor, și văzând situația creată nouă prin ea, să fixăm poziția noastră față de această Decizie prin următoarea „Moțiune”. (A se vedea Moțiunea publicată în „Curierul Misionar No. 6/1937”).

Hotărîrea No. 6.

Deoarece s'a dovedit că școala de Sabat este mijlocul cel mai bun pentru a conduce Comunitățile la Studiul Bibliei și deoarece prin școala de Sabat se păstrează unitatea credinței noastre,

Recomandăm:

1. Studiul zilnic al Lecțiunii școlii de Sabat și vizitarea regulată a școlii de Sabat. Afară de aceasta, toți membrii școlii de Sabat să împartă la vecini și rude, ca lecturi biblice, cele studiate în cursul săptămânii.

2. Să pregătim pe instructorii școlii de Sabat pentru a deveni conștiinți că și ei sunt păstori sufletești în clasele lor și să vegheze asupra sufletelor ce le-au fost încredințate, ca unii cari vor trebui să dea socoteală de ele. Ebrei 13, 17.

Hotărîrea No. 7.

Având în vedere recomandăția Conferinței Generale de a pregăti Evangheliști voluntari,

Hotărîm:

Ca de predicatorii noștri, cum și în toate adunările districtuale, să se studieze broșura: „Cum să ținem lecturi biblice” și „Manualul Evangheliștilor voluntari”. După acest curs, acei cari vor depune examenul ținând cele 6 teme, să primească legitimație ca Evangheliști voluntari.

Fiecare predicator să aibă cel puțin zece Evangheliști voluntari.

Hotărîrea No. 8.

Având în vedere recomandăția Conferinței Generale ca fiecare membru să câștige pentru Hristos cel puțin un suflet pe an,

Recomandăm:

Ca și în anii viitori să organizăm această lucrare, ca fiecare membru să-și pună ținta de a lucra cu cel puțin un suflet pentru a-l câștiga și pregăti pentru botez.

Hotărîrea No. 9.

Având în vedere influențele rele ale veacului nostru, cari primejduesc viața morală a tineretului, și pentru a-l feri de aceasta,

Recomandăm:

1. Predicatorii și părinții să conlucreze la ridicarea nivelului moral al tineretului.

2. Cunoscând spiritul de întrecere al tineretului de azi, să îndrumăm aceste tendințe spre virtuțile creștine: simplitatea în îmbrăcăminte, credincioșie, lucrarea de salvare a sufletelor, cultivarea și dezvoltarea simțurilor curate.

3. Organizarea curcilor de Misionari Volutari juniori, dela 8 — 15 ani, în toate Comunitățile noastre.

Hotărîrea No. 10.

Având în vedere că prin lucrarea cu revista de toamnă se câștigă suflete pentru Domnul și mijloace pentru misiune,

Recomandăm:

1. Ca toți membri noștri să participe la lucrarea Campaniei de toamnă.

2. La fel să participe și la Campania Săptămânii Mari de colportaj în fiecare an.

Hotărîrea No. 11.

Având în vedere recomandăția din I-saia 58, 6—7 și recomandăția Spiritului Profetic,

Hotărîm:

1. Să rugăm conducerea Uniunii să organizeze această lucrare de binefacere, în mod legal, în toată Țara, lucrând pentru cei săraci și bolnavi, atât în Comunitate cât și în afară de Comunitate.

2. Să facem apel la toate societățile Tabita, cât și la conducerea Conferinței, ca să pună la dispoziție fondurile necesare pentru strângerea capitalului de fondare a unei astfel de societăți.

3. Să facem o colectă cu ocazia acestei Conferințe, și suma colectată să fie destinată acestui scop.

Hotărîrea No. 12.

Având în vedere că lucrarea de răspândire de literatură s'a dovedit și în ultimii doi ani ca un bun mijloc de evanghelizare,

Și pentru a face o lucrare și mai bună,

Recomandăm:

1. Să aducem mulțumiri călduroase fraților noștri Evangheliști cu cărți pentru devotamentul și consacarea lor deplină în această lucrare de primul rang.

2. Pentru viitor să-i sprijinim cu rugăciunile noastre la Tronul lui Dumnezeu, precum și cu darurile noastre pentru fondul de ajutor, care se face pe ziua de 6 Noembrie 1937.

3. Să rugăm stăruitor pe toți frații predicatori, lucrători și slujbași ai Comunităților noastre să ajute cu sfaturile lor, ca mulți alți tineri din Comunitățile lor să se hotărască pentru această lucrare de primul rang.

4. Să rugăm pe toți tinerii cari sunt de față la această adunare, să rămână și să ia parte la cursul de instruire, care va avea loc.

5. Pentru dezvoltarea spirituală a membrilor din Comunitățile noastre, și pentru înțelegerea mai clară a vremurilor în cari trăim, recomandăm ca fiecare membru să-și procure cărțile atât de prețioase ale Spiritului profetic, cum de exemplu: „Hristos lumina lumii”, „Experiențe și Viziuni” și „Mărturiile”.

Hotărîrea No. 13.

Având în vedere că lucrarea de educație s'a dovedit de mult folos în proșirarea lucrării de evanghelizare,

Și având în vedere că lucrarea de educație necesită un larg sprijin din partea tuturor coreligionarilor noștri, atât pentru Școala Misionară cât și pentru Școlile Primare,

Hotărîm:

1. Să sprijinim și pe viitor această ramură a lucrării, îndemnând pe tinerii merițiși să meargă la Școala Misionară din Brașov unde se pot pregăti pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Să aducem la îndeplinire în Comunitățile noastre hotărîrea luată și în trecut pentru realizarea fondului de educație, contribuind în mod regulat cu cel puțin un leu pe săptămână. Această sumă să fie colectată într'un plic separat, odată cu colecta obișnuită din școala de Sabat.

3. Să rugăm conducerea Uniunii să studieze problema înființării de Școli de Meserii, fie pe lângă Institutul Biblic, fie separat.

(Urmare la pag. 16).

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să facă bunul gospodar în Noembrie și Decembrie Curtea (ograda)

Odată cu sosirea lunii Noembrie, inimile încep să fie cuprinse de cu totul alte griji de cât acelea cari le preocupau în vara ce acum ni se pare aproape ca un vis. Numai roadele ce le mai observăm încă pe ici, pe colo prin grădină, sau unele chiar pe câmpuri, dimpreună cu cele puse la adăpost, ne fac să ne întoarcem repede cu gândurile noastre la zilele călduroase ale lui „cup-tor” și a surorilor sale.

Peste un foarte scurt timp vom mai avea de primit și pe musafirlul cel albit de ani, a cărui reședință în zilele călduroase era în cămările ascunse ale lui Dumnezeu. Iov 38, 22. Peste puțină vreme va fi sosit timpul când toată vremea noastră să ne-o petrecem mai mult în jurul casei, îndelungându-ne cu treburi mai mărunte.

Să mai stăm puțin de vorbă împreună, mai discutând ceea ce ne interesează în gospodăria noastră în aceste două luni.

Gospodăria generală

Timpul anului acestuia aproape a trecut. De pe acum gospodarul trebuie să înceapă a face planuri pentru anul cel nou.

Incepând cu luna Decembrie vom avea timp suficient pentru a ne face planuri pentru anul ce ne stă în față și pentru a face diferite pregătiri pentru acel an. Vom revedea apoi cu amănunțime toate mașinile și instrumentele noastre de lucru, căci unele din ele s'au mai stricat în timpul verii. Acum trebuie reparate sau refăcute pentru ca în primăvară să le avem la îndemână. Mașinile trebuie bine curățite și unse mai înainte de a le pune la iernat. Gospodina mai face în zilele cu soare o curățenie generală în casă. Dacă e posibil, bine ar fi să mai spoiască odată. Incep acum lucrările de iarnă ale gospodinei: torșul, țesutul, etc. Pivnițele trebuie aerisite bine din când în când, într-o cât zarzavaturile puse în ele vor produce căldură și mult abur care dacă nu poate ieși afară, va produce apă în pivniță provocând stricarea zarzavaturilor, cartofilor, etc. Se recomandă ca din când în când să afumăm pivnițele cu pucoasă pentru distrugerea mușgaiului, iar pentru înlăturarea umezelii produsă de abur, să punem într-un vas puțin var nestins. Când gerul devine mai mare, geamurile pivniței trebuie astupate.

Ograda noastră în curând va fi îmbrăcată frumos. În curând pomii noștri vor înflori iarăși, numai că florile vor fi cu totul de altă natură decât acelea din luna Mai. Vor fi flori de ghiață. Ograda peste un scurt timp va face baie, apoi va veni promoara cea neplăcută. Pentru toate aceste timpuri sfătuim pe gospodar să rânduiască bine curtea lui. Să astupe din timp gropile cu ceva pietriș pentru ca atunci când ploile vor fi venit, să nu transforme curtea în lacuri și gropi pline cu apă, iar restul de curte să devină o carieră de noroiu. Peste tot pe unde se umblă cu piciorul și nu se cultivă nimic vara, să punem câte un strat de pietriș. Gospodina va fi foarte mulțumită pentru că nu-i vom mai aduce noroiu și glod în casă pe încălțăminte. Curtea trebuie apoi frumos aranjată.

Peste tot măturat, iar gardurile cele mai slabe dacă nu le putem înlocui imediat să li se pună proptele bune. În fața proprietății noastre pe stradă trebuie apoi să ne îngrijim a căra câteva căruțe cu pietriș pentru ca pe locul din dreptul nostru să nu se strângă apă. Să fie la nivel cu strada din dreptul vecinilor noștri. Să rânduim curtea (ograda) noastră în așa fel ca atunci când vor veni noroaiile și apoi zăpada, totul să dea dovadă că acolo locuiește un creștin adevărat, un bun gospodar. Amintesc iarăși ceea ce spuneam în trecut. Lasă-mă să privesc în ograda cuiva, pentru ca să-ți spun ce fel de om locuiește acolo. Curtea este cartea în care vei citi caracterul gospodarului. Să dovedim și prin acest mijloc, că noi ca urmași ai Mântuitorului Hristos, știm să predicăm Sfânta Evanghelie nu numai prin vorbe ci chiar prin exemple.

Satul tău

Să revenim însă acum puțin și asupra satului nostru. Scriam noi în scrisoarea noastră din luna Septembrie (recitește-o) ceva cu privire la acest atât de important subiect. Iată-ne acum din nou în fața ocaziei când mai putem continua puțin discuția noastră asupra celor ce am putea face pentru binele și propășirea satului nostru.

Aminteam noi luna trecută câteva puncte principale asupra cărora gospodarul trebuie să se îndrepte cu privirile pentru a fi cât mai folositor satului său. Iată acum vine iarna. Ce ar putea face el acum pentru satul său?

1. **Repararea drumurilor.** Să se care pietriș, să se repare drumurile de pe întreg hotarul comunei. Poate va zice cine-

va: Da, dar e mult de lucru. Știu, dar azi puțin, mâine puțin și în curând vom termina lucruri pentru cari vom avea mulțumire sufletească și vom primi binecuvântarea multora, ale căror care intră pe drumurile stricate până la butuc în noroaie.

2. **Repararea podurilor și podețelor** de pe întreg hotarul satului tău. E spre lauda bunului gospodar să repare aceste lucruri. E apoi spre folosul satului întreg și cine va vrea să ne tragă la răspundere? Am văzut odată un sat prin mijlocul căruia trecea o gâră. Peste această gâră era o punte lată cam de un metru și ceva. Dușumeaua era formată din scânduri mici. Dar după un oarecare timp, unele din ele s'au stricat și s'au format găuri. Locuri foarte primejdioase mai ales noaptea pe vreme întunecoasă. Niciun gospodar din acea comună n'a ieșit un timp îndelungat să repare ceea ce era stricat, până ce n'au fost porniți de primărie la acest lucru. Nu știu însă dacă erau în acel sat și buni gospodari.

3. **Repararea și construirea de uluci spre stradă.** Dacă fiecare gospodar și-ar construi astfel de uluci și și-ar repara pe cele stricate, strada ar fi frumoasă la înfățișare. Am mai văzut undeva două sate. Unul avea toate ulucile reparate bine. Avea șanțurile curățate și îngrijite. Avea pe marginea trotuarelor din loc în loc pomi. Din loc în loc am văzut fântâni bine acoperite, având câte o roată și o găleată pentru scos apă iar în afară de multe alte lucruri ce m'au mirat am mai văzut în acel sat și o deplină curățenie. Mult mi-a plăcut acel sat și ori de câte ori voiu avea ocazie, voiu mai face câte o vizită, care-mi produce plăcere. Dar am văzut apoi un alt sat. Ulucile din spre stradă erau pline de găuri, prin cari atunci când treceai pe stradă, năvăleau de prin curți haite întregi de câini. Am mai văzut în acel sat șanțuri cari nu numai că erau necurățate, dar din loc în loc apa se oprise pe ele și se înverzise, iar seara am avut privilegiul să ascult un frumos cor de broaște. Ziua însă se scaldau porcii satului în acele bălți. Când priveai pe stradă, când priveai la aspectul acelu sat, te făcea să crezi că nu ești departe de triburile africane despre a căror sate am citit de curând.

Să depunem toate străduințele ca să dăm satului nostru una din cele mai plăcute înfățișări. În scrisoarea noastră viitoare vom mai reveni iarăși asupra acestei chestiuni. Până atunci însă lozinca noastră să ne fie: „Să facem din satul nostru un sat model”.

Grădina de pomi

În grădina de pomi, grija de căpetenie trebuie să ne fie pregătirea pentru iernarea pomilor, curățirea celor mai bătrâni de crengile uscate, săparea lor la rădăcină și gnoirea lor, apoi cu o perie aspră de sârmă, curățată toată coaja uscată și mușchiul de pe tulpină și ramuri. În luna Noembrie, dacă timpul e prielnic se mai pot răsădi pomii al căror loc dorim a-l schimba. Mai înainte de

a veni gerurile cele aspre, pomii cei tineri trebuie învelți la rădăcină cu pământ. Dacă altoiurile în ochiu din Septembrie au intrat în vegetație trebuie învelți cu pământ la rădăcină în așa fel încât să acopere altoirea pentru a feri mugurele de geruri. Trebuie luate din timp măsuri pentru apărarea pomilor și pomiișorilor mai ales, de iepuri cari în timpul iernei ar putea să ne producă mari pagube rozând cojile pomilor. În luna Noembrie sămănăm sămânța de pomi pădureți pe care am avut-o stratificată așa cum scriam noi în scrisoarea noastră de pe luna Septembrie la paragraful „Grădina de pomi”. Semănatul se face pe rânduri distanțate unul de altul la 15—20 cm. Sămânța pe care o scoatem dela stratificare se amestecă bine cu nisip și se seamănă cu nisipul împreună la o adâncime de 2,50—3 cm. E timpul apoi să răsădim puțtii ce au ieșit din sămânța ce am semănat-o în toamna trecută. Distanța între rânduri fiind de 80 până la 100 cm. acești puțtii pe cari acum îi răsădim urmează a fi altoiți în primăvară în ochiu vegetând sau în ochiu dormind în luna Septembrie a anului ce va începe în curând. După ce am răsădit puțtii ridicăm împrejurul lor pământul pentru a-i îngropa cu pământ până peste jumătatea trunchiului sau aproape de vârfuri. Peste iarnă vor rămâne îngropați în felul acesta pentru a fi feriți de geruri, iar la primăvară vor fi desveliiți atât cât ține tulpinița de aer.

Dacă în luna Decembrie nu va cădea zăpada suficientă, e bine să strângem zăpada de prin grădină și s'o punem la rădăcina pomilor.

Să ne îngrijim apoi și de uneltele grădinei de pomi pentru a fi curățate sau reparate și puse la adăpost până în primăvară. Despre păstratul fructelor am scris noi în scrisoarea noastră de pe luna Septembrie a. c. E bine ca din când în când să revizuiim felul cum se mențin fructele puse la păstrare și să îndepărtăm pe cele ce au început să intre în putrezire. Temperatura cea mai potrivită la care trebuie să ținem fructele e aceea ca ele să nu ajungă la îngheț, dar mai bine aerul să fie uscat și ceva mai rece decât umed și cald, căci acesta favorizează putrezirea fructelor.

Grădina de zarzavat

În grădina de zarzavaturi terminăm cu recoltatul cartofilor, a prazului, a verzei și tot ceea ce mai avem întârziat. Curățăm apoi bine grădina de toți vreji și de tot ce mai e rămas pe loc ca resturi din plantele cultivate, etc., și le cărăm la gunoiul de compost. După ce am curățat bine locul, săpăm adânc și gunoien în deajuns. Semințele ce le-am strâns le păstrăm la loc uscat și întunecos dar să nu aibă o temperatură prea caldă. Legumele ce au fost îngropate afară sau acelea cari au fost semămate acum pentru ca la primăvară să răsără mai de vreme cum e salata și spanacul, le acoperim bine cu frunze uscate. După căderea zăpezii îngrijim să curățăm zăpada de pe locul unde sunt îngropați

cartofii, sfecele și legumele ce au fost puse la păstrare în pământ.

În timpul liber din luna Decembrie, începem să reparăm ramele paturilor calde în cari vom semăna răsădurile pentru primăvară. Strângem apoi din timp bălegar de cal, de care vom avea mare nevoie în cursul lunii Februarie când vom instala paturile răsădnitelor calde. Îngrijim apoi de zarzavaturile puse la păstrare ca să înlăturăm la timp pe cele ce au început să se strice.

Cerealele, semănăturile de toamnă

Cerealele ce le avem depozitate trebuie din când în când vânturate și aerisite pentru a evita ivirea gărgărițelor. Din când în când să facem și câte o vizită pe câmp spre a vedea cum se prezintă semănăturile de toamnă. Gospodarul să ia din timp măsurile necesare pentru îndepărtarea bălților, căci în curând vor veni înghețurile cari vor transforma din ele întinse suprafețe de gheață ce abia în primăvară se vor topi.

Ogoarele

Pe ogoare, după cum ne îngăduie vremea cărăm afară gunoiul. Ogoarele pentru semănăturile de primăvară trebuie terminate. Arătura adâncă scoate la suprafață bogăție. De aceea e recomandată toamna brazda adâncă și îngustă.

Fânețe și pășuni

Fânețele și pășunile începând cu această lună, în multe locuri sunt lăsate în părăsire, lucru ce nu e deloc bun. De îndată ce vitele s'au retras trebuie făcută o vizită pe teren apoi spre a se vedea ce îmbunătățire le-am mai putea face. Un lucru pe care trebuie să-l aducem cât mai curând la îndeplinire e îndepărtarea mărcinilor, tufișurilor și scaeiilor de pe pășuni și fânețe. Apoi împrăștierea pietrelor, mușuroaelor și nivelarea gropilor ce s'ar găsi pe teren. Lucrul acesta e mai bine de făcut acum pentru ca la primăvară când va începe încolțitul, terenul să fie aranjat. În afară de acest lucru zăpada din cursul iernei la topire va îngrășa terenul uniform. În primăvară va mai rămâne să facem o grăpare a pășunilor.

Vitele

O grijă deosebită trebuie să depunem acum și pentru vitele noastre. Au sosit zilele de chiciură, de burniță și viscole amestecate cu viforite, ce-ți pătrund oasele. În aceste zile trebuie să simțim și cu tovarășii noștri, ce astă-vară ne-au fost de un folos mare. Poate că atunci se mai putea să le lăsăm să doarmă afară legate de par și câteodată în ploaie, dar acum acest lucru e neomenos. Nici nu se mai poate vorbi de acest lucru pentru un creștin, bun gospodar. Din toată sărăcia noastră, trebuie să facem un adăpost pentru vitele noastre, deoarece tot ele vor fi acelea la ajutorul cărora vom recurge de îndată ce pământul va putea fi din nou scormonit și în multe alte

ocazii pentru diferite treburi gospodărești. Pentru vite trebuie să avem adăposturi bune și călduroase, adăposturi cari să aibă destul aer și lumină. Aceste adăposturi acum în timpul iernei trebuie să fie păstrate într-o deosebită curățenie, Paele ude trebuie scut cât mai des îndepărtate dela picioarele vitelor, întrucât udătura aceasta conținând amoniac atacă unghiile la vite, iar vitele se vor îmbolnăvi de picioare. Din când în când grajdurile trebuie să fie aerisite bine, iar vitele pe timp mai cald, scoase la aer. Hrana vitelor trebuie să fie întâiu bună, adică cu destule puteri hrănitore și apoi să fie destulă pentru ca vitele să se sature. E de recomandat a da vitelor noastre rații fixe, adică chiar dacă mai amestecăm din când în când felul hranei, dar să le dăm o hrană aproximativ la fel. E un procedeu greșit a da vitelor în unele zile hrană prea multă, pentru ca apoi în zilele următoare să nu mai primească nici pe sfert. Aceasta e ca și atunci când vita fiind pusă la jug odată nu trage deloc, dar la un moment dat se repede în jug sau ham. Folosul e mai mic în asemenea cazuri decât paguba. Hrana zilnică a vitelor să li se dea apoi în cantități mai mici dar mai des. E de mai mare folos decât a îngrămădi în ieslea lor o mare cantitate de nutreț și apoi să le lăsăm 2—3 ceasuri în părăsire. Apa vitelor să nu fie prea rece, iar vitelor cu lapte în deosebi e nevoie din când în când să li se dea și câte puține tărâpe pe cât posibil cu ceva cartofi fierți și cu puțină apă de temperatura laptelui cald e muls. Să nu lipsească apoi sarea dela vite în timpul iernii. Tesălătul lor apoi e cel mai bine comparat dacă spunem că se egalează cu spălătul nostru pe față și corp. Tesălăți cât mai des vitele căci le veți ajuta pentru menținerea sănătății lor.

Stupii

Noembrie. Pregătirea stupilor pentru iarnă trebuie să fie terminată din luna trecută. Acolo însă unde din diferite cauze sau împrejurări încă nu s'au aranjat stupii pentru iernat, acum nu mai putem face decât să dăm coloniilor slabe rame cu miere sau în cel mai greu caz zahăr candi. Iar dacă le lipsește și poleul să luăm din altă parte o ramă cu polen și să o introducem în cuib. Dacă colonia e micuță, stuparul va micșora interiorul strângând ramele pe cari apoi le vom despărți de locul gol printr-o diafragmă care să închidă exact locul. Locul rămas gol se va umple cu paie îndesate bine. E de preferat ca paiele să fie de ovăz, căci au proprietatea de a atrage vaporii de apă și a menține aerul în cuib uscat. Dacă colonia e mică se va așeza numai pe patru, cinci rame. Stupii apoi trebuie pregătiți pentru iernat. Dacă pereții sunt prea subțiri se vor înveli cu cordoane de paie și acoperite bine cu salteluțe făcute din paie sau papură iar capacele vor fi bine legate pentru a nu se ridica, permițând vântului să pătrundă înăuntru. În sfârșit trebuie luate măsuri pentru menținerea căldurii din cuib. Ur-

dinișurile trebuie micșorate și aplicate grațiile pentru apărarea de șoareci, etc.

Decembrie. Toate măsurile ce trebuie luate pentru păstrarea căldurii în cuib, măsuri despre cari am scris mai sus sunt absolut necesare nu numai pentru stupii mai slabi dar chiar și pentru cei mai puternici. Experiența a arătat că un stup pentru care s'au luat toate măsurile necesare pentru menținerea căldurii în colonie a consumat mult mai puțină miere. Albinele pentru a putea să-și mențină căldura în cuib, au fost nevoite a consuma mai multă hrană. Aceasta e odată o pagubă pentru stupar, apoi consumarea unei cantități mai mari de hrană de către albine a lăsat în intestinale lor o

cantitate prea mare de reziduri cari au adus albinele la îmbolnăvirea de diaree.

Dacă avem luate toate măsurile pentru iernatul stupilor în luna Decembrie, nu mai avem ce căuta la ele. Albinele trebuie lăsate liniștite pentru a-și petrece somnul iernatic în tihnă. A umbla la cuiburi acum însemnează a nu le ajuta ci a le sili să alege prin cutie și să fie neliniștite, etc., ceea ce primejduiește viața albinelor în acest timp. Recomandăm a se mai ești și cele scrise în revista „Curierul Misionar” a anului curent, la „pagina gospodarului” sub rubrică „sfaturi diverse”.

Ioan Dănețiu

(Urmare dela pag. 17.)

Hotărîrea No. 14.

Având în vedere greutățile ce întâmpină copiii noștri în școlile publice,

Și având în vedere că educația copiilor noștri în conformitate cu credința noastră, este o sfântă datorie a părinților și a Comunităților noastre,

Hotărîm:

1. Să începem, în mod treptat, înființarea de școli primare particulare și în cuprinsul Conferinței noastre, potrivit legilor.

2. Să stimulăm Comunitățile din Conferința noastră a purta grijă de clădirile necesare pentru aceste școli și pentru persoanele potrivite pentru această lucrare.

3. Să înființăm în toate Comunitățile noastre „Cercul Părinților” și „Adunări de experiențe școlare”, cu copiii noștri.

Hotărîrea No. 15.

Având în vedere lumina dată nouă de Cuvântul lui Dumnezeu și de Spiritul Profetiei, cu privire la păstrarea sănătății corporale și spirituale, prin evitarea băuturilor îmbătătoare și a excitantelor în general,

Recomandăm:

1. Abținerea totală a tuturor membrilor Comunităților, dela băuturile îmbătătoare și dela orice excitante.

2. Să nu producă și să nu facă comerț cu asemenea produse vătătoare.

3. Să caute ca fructele să le întrebuințeze și să le vândă în stare naturală sau conservate.

4. De asemenea să nu facă niciun fel de comerț, în scopul hrănirii cu carne de animale necurate.

ANUNȚ

Vând mașini de tricotate, diferite numere, noi și de ocazie; primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotașul. De asemenea primesc orice comandă în ce privește branșa tricotașului. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr'o carte poștală la adresa: Ilie Fircă, strada General Eustațiu, 47, București 6 (Prin Ferentari).

Angajez bună bucătăreasă, casă mare, Sabatul liber; fără bărbat, de preferință germancă. Adresați-vă: Coafor Barbu pentru inginer Roman. Piața I. C. Duca No. 1 Ploești.

Caut ucenici de cismărie între 13-14 ani, dornici să învețe meseria și iubitori de adevăr. Sabatul liber. Doritorii se vor adresa: Ion V. Ene, Com. Corbu Nou, jud. Olt.

Adormiți în Hristos

Sora Irma I. Gașpar, soția fratelui Predicator Iosef Gașpar, membră a Comunității Oradia Mare, în etate de 39 ani, a fost chemată la odihnă în ziua de 8 Octombrie 1937.

A primit credința în ziua de 4 Oct. 1919 la Cluj și a rămas credincioasă lui Dumnezeu până în ultimul moment din viață. A urmat pe soțul ei în lucrare la Oradia Mare, Cluj și Satu Mare, fiind de un folos real soțului în lucrare. În Oradia a fost conducătoarea

Cercului Tinerimii și a fost numită mama tineretului. A iubit foarte mult tineretul Comunității și a fost respectată și iubită de Cercul Tinerimii.

În ziua de 10 Oct. 1937 s'a oficiat serviciul de înmormântare, rostindu-se de către fr. Vlad Mocanu, Președintele Conferinței Banat, cuvântarea pe temeiul biblic, la care a asistat șite de persoane, cari au însoțit cortegiul funebru de acasă până la locul de odihnă, unde fr. Daniel Farkas, Predicator, a rostit o scurtă cuvântare ce s'a încheiat cu o rugăciune și mai multe cântări de cor.

Sora a lăsat în urma ei pe soțul său foarte îndurerat și 4 copii între 6-19 ani, dar și o bună pildă de urmat în casă și în Comunitate, adormind rugându-se la Dumnezeu.

Sperăm că Domnul îi va face parte de făgăduința cea minunată a învierii celor drepti la a doua venire a lui Isus.

Vlad Mocanu

Sora Olimpia Epurescu, membră a Comunității Labirint-București, în etate de 17 ani, a adormit în Domnul pe ziua de 21 Septembrie 1937. Botezată încă dela vârsta de 13 ani, în Comunitatea Popa-Tatu din București, a dovedit chiar prin aceasta că dorește ca anii cei mai frumoși ai vieții sale, anii tineretii

să-și consacre unei vieți plăcute lui Dumnezeu. Domnul a voit însă a o chema la odihnă, dar ea rămâne ca o exemplu pentru tineri a se consacra pe altarul slujirii lui Dumnezeu din primii ani ai tineretii.

Sperăm că Domnul să-i facă parte de întâia înviere.

V. Tolan

Sora Lidia M. Ghițescu membră a Comunității Craiova, în etate de 16 ani, a încetat din viață în ziua de 12 August 1937.

Cu două zile înainte de încetarea din viață a cerut insistent să fie botezată. Deși suferința ei a fost grea, până în ultimul moment din viață nu și-a pierdut cunoștința ci se ruga continuu: „Vino Tată iubit, vino cât mai curând și ia-mă la Tine sus!” Când cineva venea și căuta să-i inspire nădejdea de însănoșire, ea le răspundea: „Eu nu mă mai fac sănătoasă ci mă duc la Domnul meu Isus și, cei ce vor să mă vadă acolo, aceia să se pocăiască”.

Sperăm s'o vedem în rândurile mântuiților la venirea Domnului.

Craiova

I. I. Gheorghisor

Fr. Gh. Reit, membru al Comunității Bran, jud. Brașov, a adormit în Domnul pe ziua de 28 Septembrie 1937. Dar, după cum zice apostolul Ioan, „faptele îi urmează”. Astfel Comunitatea întemeiată de fr. Reit, continuă să ducă lupta credinței cu multă bărbăție.

Creдем că Dumnezeu va face parte și fr. Reit de făgăduințele făcute pentru cei cari au, încheiat un legământ cu Domnul prin jertfă.

Făgăraș

A. Mustața

Vând o mașină de cusut Singer cu picior (6.000 lei). De asemenea vând: zece stupi sistem Dedantblat, colonii puternice, împreună cu faguri complet lucrați dela etaj și mașină de extras miere, lucrată din tablă de zinc durabilă, cum și cartea „Călăuza stuparului”, toate cu prețul de 11.000 lei. Adresa: Gh. Necea, băcănie, com. Traian, jud. Teleorman, Oficial Turnu-Măgurele.